

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПРВА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Шести дан рада
12. октобар 2017. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Прве седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 75 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 89 народних посланика и да можемо да наставимо са радом.

Да ли неко од председника и овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника? (Да.)

Реч има народни посланик Фатмир Хасани.

Добили сте реч, посланиче.

ФАТМИР ХАСАНИ: Хвала.

Постављам питање Влади. Од шездесетих година прошлог века општине Прешево и Бујановац су имале основне судове и основно тужилаштво, а прекршајни судови су функционисали не само у Прешеву и Бујановцу, него и у Медвеђи. Међутим, реформом правосудног система, започетом 2008. а настављеном 2013. године, неоправдано је дошло до драстичног редуковања правосудних институција у овим општинама.

Заправо, општина Прешево је остала без основног суда и основног тужилаштва, а у Бујановцу, уместо основног тужилаштва и суда за

прекршаје, тренутно функционишу само јединице ових правосудних институција из Врања. И у Медвеђи је, уместо ранијег суда за прекршаје, остала само јединица овог суда из Лесковца.

Овом драстичном централизацијом и укидањем правосудних институција грађани су веома тешко оштећени у приступу правди, јер су изложени огромним финансијским трошковима за учешће у судским поступцима.

Тотално је нерационално да сви актери правосудних поступака из најудаљенијих села Прешева путују по 55 км до Врања, а 40 км из Бујановца до Врања, поготово кад се зна чињеница да су ове општине пограничне и кроз њих пролази Коридор 10.

Број судских предмета из ових општина је далеко већи од броја судских предмета у општинама где функционишу основни судови и основна тужилаштва.

С друге стране, ова редукција је у великој мери онемогућила укључивање Албанаца у правосудне институције, иако је тренутно учешће Албанаца у судском систему само симболично.

Управо због недовољног укључивања Албанаца у рад правосудних органа још увек је немогуће да се остварује законом предвиђено право на службену употребу албанског језика у судским поступцима.

Знамо да је Влада прихватила Програм од седам тачака у јуну 2013. године, у којем је било предвиђено решавање и овог осетљивог проблема, али су у току новембра исте године одбијени амандмани нашег посланика, због чега је стање још више погоршано.

У овој ситуацији постављам питање Влади – шта планира да уради да се што пре реши овај веома важан животни проблем Албанаца у прешевској долини?

Друго питање. Влада Републике Србије 2005. године донела је одлуку о отварању три гранична прелаза са Македонијом на територији општине Прешево и једног граничног прелаза на територији општине Трговиште. Док је у општини Трговиште одавно отворен гранични прелаз, у општини Прешево за ових 12 година није отворен ниједан од три предвиђена гранична прелаза.

Није отворен ни гранични прелаз на главном локалном путу општине Прешево, где је раније функционисала веома фреквентна саобраћајна линија која је повезивала велики број насељених места са обе стране границе. А и са једне и са друге стране државне границе на удаљености од два километра налазе се два велика насеља: Миратовац, са пет хиљада становника, и Лојане у Македонији, са четири хиљаде становника.

Од 1992. године грађани ова два велика села, поред других веома тешких проблема, поготову у обрађивању пољопривредних површина, имају још веће проблеме у међусобној комуникацији, јер морају само у једном правцу да путују до 25 км, уз вишечасовна чекања због гужви у саобраћају које се стварају на граничном прелазу код Прешева а које су веома честе јер се овај гранични прелаз налази на ауто-путу Београд–Скопље. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, посланиче. Време сте потрошили.

Следећи пријављени је Војислав Шешељ.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господа народни посланици, постављам питање премијеру Владе Републике Србије Ани Брнабић – зашто Влада Србије није моментално оног Скота, америчког амбасадора у Београду, прогласила персоном нон грата чим је јавно напао министра одбране Републике Србије?

Напао је министра одбране због похвалних речи изречених у прилог славном српском генералу Владимиру Лазаревићу, који је без икаквог правног основа осуђен пред Хашким трибуналом.

Први пут се десило да министар одбране, након мафијашке петооктобарске револуције, узме у одбрану част отаџбине, част српских генерала, част српског оружја.

Ако је ико невин осуђен у Хагу, онда је то генерал Лазаревић. У његовој пресуди стоји – кад год би сазнао за неко кривично дело, он је истог момента обавештавао војне органе истраге. Они то признају, али кажу – требало је и да обустави сва војна дејства док се то не истражи.

Која би то армија на свету урадила?

И није једино генерал Лазаревић невин осуђен пред Хашким трибуналом. Потпуно су невини и Никола Шаиновић, осуђен због претпоставке да је био близак Слободану Милошевићу, Небојша Павковић, командант Треће армије са седиштем у Нишу, такође осуђен под претпоставком да је близак Милошевићу. Нема бића кривичног дела.

Затим, у другим предметима имамо случај Винка Пандуревића, коме се признаје да је пустио три до пет хиљада муслимана, припадника 28. дивизије, да се 1995. године извуку према Тузли. А могао је све да их побије. Истина, погинуло би и 100-200 српских војника. Он их је све пустио да изађу, а осудили су га на 13 година затвора зато што није спречио неке друге, над којима није имао надлежност, да убију негде око хиљаду ратних заробљеника.

Читав низ је других који су невини осуђени, робијају по европским затворима, ту је било и српских генерала и српских политичара.

Србија треба да покаже да зна за част и достојанство и да ускрати

гостопримство овоме Скоту, који нам је већ и прекрајао једном изборне резултате и у Скупштину увео политичке партије које нису прошле цензус.

Ово је уједно упозорење Влади Србије да би морала много више да поведе рачуна о заштити Срба који се још увек налазе у Хашком трибуналу и Срба који су на издржавању казне широм Европе – да се побољшају мере заштите њихових породица, посете, и да им се побољшају други услови живота, укључујући и доделу српског држављанства онима који га немају а желе да имају.

Наравно, треба увек имати у виду да нису сви Срби који су оптужени пред Хашким трибуналом били невини. Има и оних који су заиста злочинци. Једном Веселину Шљиванчанину да је судио српски суд, не би био осуђен испод десет година затвора. И треба водити рачуна, кад су јавне манифестације, да неко у име Владе прочита те хашке пресуде, да се види тачно ко је невин осуђен а ко је заиста имао извесну кривицу.

Срамота је, помало, кад се људи за које знамо да су криви појављују на јавним манифестацијама, а Шљиванчанин је преузео 200 заробљеника из вуковарске болнице и, уместо да их отпрати у Сремску Митровицу у затвор, он их је одвео на Овчару. Ја немам доказа да је знао за стрељање или да је учествовао у стрељању.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, време је прошло.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Само једна реченица.

Али је Гардијска бригада још три дана била у Вуковару и он је морао да истражи шта се десило са тим заробљеницима.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Иван Костић.

ИВАН КОСТИЋ: Прво питање за директора БИА Братислава Гашића – колико центара за прислушкивање постоји у Београду и где се налазе? Да ли је БИА током 2014. и 2015. године увозила опрему за прислушкивање, ко је произвођач исте и где је тренутно инсталирана? Захтевамо и доставу документације о околности из постављеног питања.

Друго питање за директора Управе царина. Захтевамо доставу службене белешке службеника ове управе који је током 2014. године, приликом царинског надзора и прегледа увезене робе кинеског произвођача *Huawei*, а коју је увозило Привредно друштво *Roaming Electronics* у власништву Ненада Ковача за корисника Телеком Србија, уочио да се ради о опреми која не одговара царинској документацији и која се не налази у слободном промету јер су за увоз ове робе неопходне посебне дозволе.

Такође, захтевамо доставу информација на чију ургенцију је оваква роба ипак оцарињена и увезена у Републику Србију, при чему иста није

била испоручена Телекому Србија као кориснику означеном у царинској документацији.

Од директора Управе царина захтевамо доставу података и документације о увозу опреме произвођача *Huawei* и *Samsung* од 2013. до 2016. године, а за кориснике: БИА, ВБА, ВОА, Телеком, Теленор и ВИП.

Треће питање Министарству привреде и Министарству здравља – шта је урађено по допису од 13. јуна 2017. године да се хитно реши повратак дозвола за лек власнику дозвола АД „Југоремедија“ у стечају, Зрењанин, а да купац, у складу са уговором о преносу дозволе за лек, своја права остварује судским путем, што би омогућило продају фабрике, излазак из стечаја и отварање више од 200 нових радних места?

Напомињемо да је АД „Југоремедија“ у власништву државе, Републике, са 42% капитала, да повериоци који представљају државне институције имају призната потраживања близу десет милиона евра и да су могућности фабрике да одмах након продаје упосли више од 200 радника. Иначе, фабрика је процењена на 32 милиона евра, а само лиценце за лекове коштају 16 милиона евра.

Питање за Министарство привреде. Узимајући у обзир да је на основу Уредбе о евидентирању доспелих неизмирених обавеза друштвених предузећа по извршним пресудама за потраживање из радних односа Агенција за приватизацију евидентирала 82.486 поднетих пријава и о томе известила Министарство привреде, те узимајући у обзир да је 2014. године формирана Радна група за припрему прописа којима ће се уредити начин регулисања доспелих неизмирених обавеза друштвених предузећа по извршним пресудама за потраживања из радног односа, постављам следеће питање – да ли је поменута радна група припремила прописе и испунила задатак због кога је основана? Да ли постоји план исплате доспелих неизмирених обавеза друштвених предузећа по извршним пресудама за потраживања из радног односа?

Пето питање такође Министарству привреде. Узимајући у обзир да је према Уредби о евидентирању доспелих неизмирених обавеза друштвених предузећа по извршним пресудама за потраживања из радних односа Агенција за приватизацију обрадила 82.486 пријава потраживања и узимајући у обзир да је још Закон о буџету за 2014. годину предвидео код издатака Министарства привреде, под позицијом 621, набавку домаће финансијске имовине у вредности од 33.400.000.000 динара, а средства ове апропријације намењена су за откуп потраживања по основу радног односа у предузећима у поступку приватизације у износу од 17.400.000.000 динара, постављам следеће питање – да ли постоје утврђена и планирана средства

за исплату заосталих потраживања за ових 82.486 евидентираних и обрађених пријава и којем броју радника је досада кренула исплата? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Фатмир Хасани је заборавио картицу па је у систему. Извуците му картицу.

Реч има народни посланик Јован Јовановић.

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

Питање за министра Дачића. У суботу је у Београду одржан састанак специјалних изасланика САД и Русије за Украјину Курта Волкера и Владислава Суркова. После твита господина Волкера да долази у Београд на састанак са својим руским панданом, у српским медијима је покушано да се вест о овом састанку прикрије, али након што је Стејт департмент потврдио посету, тај покушај је постао узалудан.

Моје питање је – да ли се, с обзиром на чињеницу да се господин Сурков од 2014. године налази на списку особа којима је забрањен улазак у ЕУ и чија је имовина у земљама чланицама замрзнута, организовањем оваквих састанака удаљавамо од Европске уније, односно испуњавања критеријума у вези са Поглављем 31? Осим тога, поставља се питање да ли је Србија, поред тога што је домаћин тајне дипломатије, можда и учесница тајних преговора који се односе на питања која су регулисана Уставом Републике Србије.

И друго питање за министра Дачића – када ће у скупштинску процедуру ући нови закон о спољним пословима? Ово питање поставио сам министру пре годину дана на седници Одбора за спољну политику, али на њега још нисам добио одговор. Подсетићу да је претходни министар Мркић још у јулу 2013. године најавио да ће се у року од две недеље овај закон наћи у скупштинској процедури, али од тада је прошло већ више од четири године. Током те четири године само је настављена деградација наше дипломатске службе, за коју је најодговорнији министар спољних послова. О деградацији сведочи, најблаже речено, и то не први пут, непримерено понашање министра, овога пута током посете турског председника Ердогана, због којег је наша земља постала предмет подсмеха.

Питање председници Владе, госпођи Брнабић. У склопу периодичног подизања тензија са Републиком Хрватском министар одбране Александар Вулин присуствовао је 1. октобра устоличењу новоизабраног владике далматинског Никодима у Манастиру Крка. Он је, наиме, претходно у пратњи војног изасланика у Републици Хрватској слетео на Аеродром „Земуник“. Подсетићу да је Аеродром „Земуник“ био војни аеродром који је током рата у Хрватској, односно опсаде Задра, користила ЈНА. Стога је моје питање председници Владе – у ком својству је министар Вулин

присутствовао устоличењу владике Никодима, односно да ли га је Влада одредила да је представља на том догађају?

Још једно питање председници Владе. Молим да ми се достави број отказаних или одложених посета Републици Француској током тромесечне забране путовања државних службеника овој земљи, те да ми се одговори да ли су се сва министарства придржавала те забране, као и да ми се достави број закључка Владе на основу којег су те посете забрањене, пошто постоји основана сумња да такву одлуку Влада никада није ни донела.

Питање за министарку за европске интеграције, госпођу Јоксимовић – када ће почети озбиљно да се бави својим послом, односно отклањањем препрека ка чланству у ЕУ, а престати превасходно да даје политичке изјаве намењене унутрашњој употреби? Наиме, пре неколико дана министарка је изјавила да не зна шта значи слобода медија и да је већина медија постала полутаблоидна и таблоидна, чиме је дала најбољу оцену рада, као и нерада, Владе у овој области у последњих пет година.

Извештај о напретку Србије Европске комисије, као и Извештај Европског парламента говоре о томе да нема напретка у области слободе изражавања, те да је свеprisутна самоцензура, која се, поврх тога, погоршава, да постоји јак политички утицај на медије, да су новинари изложени претњама и насиљу, да су медији који су критични према Влади изложени нападима, да је власничка структура у медијима нетранспарентна, као и да постоји политички утицај на рад Регулаторног тела. Нажалост, прекјуче се у Бриселу председница Владе Брнабић надовезала на ову изјаву министарке Јоксимовић негирајући овакву ситуацију у медијима и увредивши целу новинарску професију тиме што је изјавила да у Србији готово да нема објективних новинара.

Када смо већ код посете председнице Владе Бриселу, поставио бих јој питање – да ли ће убудуће одговорније приступати спољнополитичким питањима и избегавати ситуације да се зарад убирања унутрашњополитичких поена нарушава ионако слаба спољнополитичка репутација државе, као што је то било у случају најаве да ће са собом понети писмо којим ће тражити појашњење у вези са различитим приступом Европске уније питањима Каталоније и Косова, да би само дан-два после те најаве одустала од ове намере?

Питање за министра рада, Ђорђевића – да ли ће поштовати законе и јединствен систем који уређује правила о боловању и одустати од задовољавања пре свега интереса страних инвеститора после разговора којима је најавио пилот-пројекат и такозвани договорени механизам контроле боловања? Уместо тога, било би пожељно да провери услове рада у фабрикама и однос према запосленима.

Последње питање упућујем министру финансија, Вујовићу, односно Буџетској комисији Министарства финансија, као и директору Управе за јавне набавке Предрагу Јовановићу – да ли ће у овим хладним зимским данима моћи да превазиђу новогодишње расположење и испоштују законску обавезу да провере тендере за новогодишњу расвету у Београду чије услове је могла да задовољи само једна фирма „Кип лајт“? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Даме и господо народни посланици, уважени грађани Србије, постављам питање Влади Републике Србије.

Као што смо имали прилике да видимо претходних неколико дана, „14. октобар“ у Крушевцу је продат непосредном погодбом Владе Републике Србије и инвеститора. Притом нема никаквих информација у медијима о којој се цени заправо ради, из простог разлога што је овај велики гигант у Крушевцу из петог покушаја, неуспелог, отишао у бесцење, по речима представника радника те фабрике.

Фирма којој је продат „14. октобар“ је неспорна, има огромне фирме у свом власништву. Међутим, ћерка-фирма која је недавно почела да послује у Србији има очигледно одређене не само везе него и посебне односе са Владом Републике Србије с обзиром на то да се спекулише да се ради о цени од пола милиона евра.

Оно што је моје питање је – по којој тачно цени је погодбом продат „14. октобар“? То је прво питање. Постоје индиције и информације да је у питању пола милиона евра, али када би се само ковачница „14. октобра“ исекла у гвожђе и продала, вредела би два милиона евра. Ковачница је само један део „14. октобра“ у Крушевцу.

Ово је питање веома важно, зато што нас занима до које мере се Влада опходи и продаје у бесцење имовину Републике Србије, како и на који начин има повлашћених инвеститора, приватних лица који су у одређеним чак и родбинским везама са појединцима из Владе Републике Србије или из Председништва Србије, који имају прилику да дођу до овако велике имовине за овако мали новац.

Такође је питање у вези са тим – колика је пре продаје била процењена вредност „14. октобра“ у Крушевцу? Питање је веома важно да бисмо знали колико се заправо изашло у сусрет потенцијалном купцу, колико се Влада Републике Србије одрекла новца, односно ставила приватном инвеститору у џеп.

Колики је, такође, износ субвенција за нова радна места? У медијима се говори о томе да ће се отворити и неких нових 150 радних места, али се не тврди да ће претходних 130 радника задржати свој посао.

Оно што је такође важно, постављам питање зато што је чак и могуће доћи до њега по доступности о информацијама од јавног значаја – колика је цена „14. октобра“ и зашто је „14. октобар“ продат за пола милиона евра?

Тakoђе, да ли је министру привреде и да ли је Влади Републике Србије у овом или неком прошлом мандату било која приватна фирма из Србије или иностранства упутила писмо у ком је рекла да је била спремна да за „14. октобар“ да много већи износ од овог који је Влада непосредном погодбом закључила?

Да ли је истина да је један од руководећих људи у тој фирми у сродничким односима са господином Селаковићем, који је генерални секретар Председништва Републике Србије? И да ли је могуће да се сваки пут пре него што неки функционер СНС-а седне у фотељу, или његов рођак или његов кум, пријатељ или брат на овако нетранспарентан начин бави бизнисом?

Ради се о некоме ко је најављен да је носилац листе у Београду за будуће београдске изборе и занима нас да ли ће се на овај начин опходити сутрадан, или има намеру да се опходи, и према Београђанима, с обзиром на то да смо имали прилике да се уверимо на који начин је Влада Републике Србије, непосредним погодбама, изашла у сусрет и „Београду на води“ и новом власнику „Депоа“, који је под веома сумњивим околностима приватизовао „Депо“, и исто тако и када је у питању депонија, односно спалионица у Винчи, којом су милијарде обезбеђене приватном лицу, док ће град Београд имати само штету и неће имати корист од тога. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем, посланиче.

Реч има Ана Стевановић.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Питање за председницу Владе, госпођу Ану Брнабић – када ће Влада Републике Србије Народној скупштини упутити предлог закона којим би се окончало, наводно привремено, умањење плата и пензија?

Подсећамо, Влада Србије је смањење плата у јавном сектору и пензија орочила до краја 2017. године. Привремено не може бити нешто што траје већ пуне три године. Грађани Србије имају право да знају куда су преусмерене њихове плате и пензије и када ће бити враћене у пређашње стање.

Питање за министра просвете, науке и технолошког развоја Младена Шарчевића – да ли ће и када ће сменити Милана Пушицу, директора Основне школе „Краљ Александар Први“ на Новом Београду?

Обратили су нам се родитељи деце која похађају ову основну школу и на основу писма које су нам проследили родитељи деце јасно је да је школа доведена у недопустиво запуштено стање током последњих 16 година, током којих је Пушица директор. Преко 800 ученика има на располагању само два мокра чвора, која су у неадекватном стању, двориште је небезбедно пошто га окружује зарђала и поломљена ограда, бетонски блокови у дворишту су полупани. Ово нису естетска питања већ страховито озбиљна безбедносна и хигијенска питања, која су недопустива и која су одавно морала бити решена.

Поставила бих пар питања која се тичу Музеја ваздухопловства.

Вишегодишња небрига током последњих година довела је до страховитог пропадања ове установе културе. Новембра прошле године Влада Републике Србије преузела је на себе решавање правних, статусних и имовинских питања овог музеја. Међутим, до дана данашњег ништа се није десило.

Питање за министра културе Владана Вукосављевића – докле се стигло са реализацијом Закључка Владе од новембра 2016. године? Да ли је написан предлог новог оснивачког акта Музеја и када ће почети са радом нови управни и надзорни одбор?

Сложени статус ове установе културе захтева и одговоре министра одбране. Посебним актом предвиђено је преузимање Музеја до краја ове године. Такође, предвиђено је да се одлуком Владе угаси Музеј, након чега би требало да следи ликвидација материјално-финансијског пословања ове установе културе. Током ликвидације сви запослени би добили решење о раскиду уговора о раду.

Конкретно питање за министра одбране Александра Вулина – како објашњава то да је, и поред тога што Влада још није донела никакву одлуку којом би ставила ван снаге сопствени план о конституисању нове установе културе, Министарство одбране самовољно покренуло процесе који нису одобрени на Влади?

Сложеност овог случаја изискује и питање министру финансија Душану Вујовићу – да ли је финансирање Музеја ваздухопловства предвиђено планираним буџетом Владе Републике Србије за 2018. годину?

Питање за министра трговине, туризма и телекомуникација, Расима Љајића – да ли Министарство има јасно дефинисану стратегију развоја туризма која би од Републике Србије направила туристичку атракцију на Балкану а да она не укључује новогодишњу расвету постављену у септембру?

Питање за председника Републике Србије, Александра Вучића. Данас је осамдесети дан како је председник обећао да ће медијима

доставити доказе за своје тврдње у вези са изјавом датом на Телевизији „Пинк“ како су, наводно, медијска удружења, затим, како је рекао, лажне истраживачке куће и политичке организације које су организовале протесте добијале новац за кампању против њега због случаја у Савамали. Председник је поменуо износ од чак 35-40 милиона евра утрошен у наводну кампању против њега. Тако да, понављамо – кад можемо очекивати конкретне доказе за ову тврдњу?

Питање за председника Републике Србије, Александра Вучића – како је могуће да нам БДП расте тако муњевито, најбрже у региону, и постоји ли опасност да се превише развијемо?

Питање за председницу Скупштине, госпођу Мају Гојковић – када ће коначно почети да се одржавају редовни колегијуми у Народној скупштини? Када ћемо добити план рада Скупштине, годишњи план рада, како то Пословник налаже, јер ми годину и по дана, конкретно од 3. јуна прошле године, радимо стихијски, по хитном поступку, у обједињеним расправама, не знајући данас који ће нам закони уопште бити на дневном реду наредне недеље? За квалитетну расправу у овом дому потребна је озбиљна припрема, која је нама онемогућена имајући у виду да не знамо никакав план рада Народне скупштине.

Подсећамо председавајућу да на дневни ред стави предлог о својој смени, као што је то обећала у неколико наврата.

Досада смо 20 пута постављали ова питања, ово је 21. пут да то чинимо. Досада нисмо добили ни један једини одговор, упркос чињеници да председница Скупштине има законски рок од 15 дана да на та питања одговори. Стога понављам питање у овом 21. обраћању – када ћемо коначно добити одговоре на та питања?

Ово је, такође, чак 27. пут да постављамо питање актуелном председнику Републике Србије – када ће престати да крши Устав и поднети оставку на функцију председника Српске напредне странке како не би био у сукобу интереса и како би коначно постао председник свих грађана Србије?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, прво питање за Министарство правде – да ли постоји конфликт интереса када особа запослена у Агенцији за борбу против корупције контролише своје дете, које је народни посланик? Да ли је то конфликт интереса, јер при томе она контролише и њеног лидера, а вероватно је да постоји из тог конфликта интереса и неки други интерес, да се ћерка удоми у Народну скупштину? Питање за Министарство правде, па макар поново доживео оно „ма терајте се“ – да ли

је то истина да постоје народни посланици који имају родитеље запослене у Агенцији за борбу против корупције који њих контролишу?

Друго питање, везано за то исто, а тражим од Агенције за прање новца и од Министарства финансија да ми се доставе подаци – да ли је тачно да баш захваљујући тој вези није истражен депозит Саше Радуловића, да је преко њему блиских особа, међусобно повезаних лица, супруге итд. и неких удружења притајено око 500.000 евра углавном у „Интеза“ банци и да захваљујући оној вези у Агенцији за борбу против корупције то никада до краја није истражено?

Следеће питање се односи на РТС, односно на министра информисања. Шта ће предузети поводом цензуре моје изјаве о жетвеним остацима у трајању од 30 секунди, коју је Наташа Мијушковић, уз помоћ Ненада Љ. Стефановића цензурисала, уз изреку да неће да пуштају људе са „Фарме“. То је увреда за све нас фармере, сељаке, па питам министра информисања шта ће предузети поводом те нечувене цензуре, а она је од стране РТС-а нада мном спровођена у периоду од 1998. до 2000. године и ја верујем да је ово занављање.

Следеће моје питање се односи на органе безбедности. Шта ће органи безбедности предузети поводом наводне невладине организације, у ствари шпијунског Тачијевог центра који се зове Омладински одбор за образовање, који води извесни Наим Лео Бешири, особа која је била запослена код Соње Бисерко, особа која је била запослена такође у Агенцији за борбу против корупције и која преко емотивне везе, истополне, док је радио у Агенцији за борбу против корупције, извлачи податке, и финансира, против највиших државних функционера и тиме даје извор информација „Крику“ итд.? У тој организацији су још Саме Шабани, Биљинора Шаља, Ниџара Кеља и то је организација која је под Тачијевом контролом и својевремено је позвала у посету ни мање ни више него Тачија, кога смо ми овде осудили као злочинца који је извршио злочин над српским становништвом.

Зато постављам то питање, јер њих користе као неку врсту шпијунске мреже која, заједно са неким политичарима, а примећени су у друштву, рецимо, Борислава Стефановића док је још био Борислав, вероватно се дружи и откад је постао Борко Стефановић, примећена је Јелена Милић у његовом друштву, примећена је Оља Бећковић, извесни Јањић, а при томе располажем информацијама да се поменута организација финансира средствима амбасада САД и Велике Британије. Дакле, ради се о опасном друштву и зато тражим да се испитају ове везе. То могу да ураде само органи безбедности, јер народни посланици нису овлашћени за ову врсту посла.

На крају желим да захвалим Влади на информацијама које сам добио о стану Горана Јешића у Бечу, где ме извештавају да се због непријављивања те имовине, дакле не стицања, води поступак пред Основним судом у Старој Пазови. Толико о оној изреци, мислим, госпође Гордане Чомић, кад сам ја изнео ту тврдњу, кад је рекла овде пред свим посланицима да ја лажем. Желим овим путем да захвалим органима и на крају да поставим питање – шта је са Домом војске из Смедеревске Паланке, који је купљен од стране Општине за 40 милиона а продат приватној фирми за 24 милиона; да ли се води нека истрага и шта је показала? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

Реч има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, моје питање је упућено Министарству државне управе и локалне самоуправе, у погледу тенденциозних и лажних навода извесне групе грађана која себе назива некаквим покретом некаквих грађана, слободних грађана или ко зна шта већ, како је у одређеним београдским општинама, конкретно у Општини Врачар и, чини ми се, у Општини Звездара, дошло до повећања броја бирача у бирачком списку. Сећате се, у питању је неуспели председнички кандидат, бивши Заштитник грађана, који је остао познат по томе што није радио свој посао а за шта је добијао баснословне суме новца на име плате.

Упркос томе што ми знамо да је у питању једна потпуно ноторна неистина, упркос томе што се Градска општина Врачар истог дана, чини ми се, огласила, званично демантовала овакве тврдње, упркос томе што се министар унутрашњих послова званично огласио, ја апелујем и позивам надлежно министарство, дакле Министарство државне управе и локалне самоуправе и сматрам да је неопходно да се и они огласе и одбаце ове сулуде и, понављам, врло злонамерне лажи.

Прочитаћу обавештење о броју уписаних бирача у Јединствени бирачки списак за територију Градске општине Врачар. Дакле, Градска општина Врачар саопштава да је на данашњи дан, 4. октобра 2017. године, у Јединствени бирачки списак за територију ове општине уписано 63.310 бирача са правом гласа. Поређења ради, на дан одржавања избора за председника Републике, 2. априла 2017. године, било је уписано 63.656 бирача, односно 346 бирача више него што су то ови Јанковићеви покушали да слажу. Дакле, толико о томе. Мада, мене то не чуди, јер у питању је странка чији се, односно покрет чије се деловање заснива на лажи.

А о чему се, председавајући, заправо ради? Ради се о стварању атмосфере како се тобоже припрема нека изборна крађа, а у ствари ради се о припремању терена за изборни неуспех који их чека на предстојећим изборима за Град Београд. Они то добро знају. У колико год они колона ишли, колико год имали досистичких кандидата, они добро знају да их чека изборни неуспех.

Јер, ко ће да гласа за њих? Ко ће да гласа за исте оне који су годинама и деценијама девастирали и уназађивали Град Београд? Ко ће да гласа за опцију која је Београд оставила у дуговима од скоро 1,2 милијарде евра? Дакле, скоро 500.000.000 евра Град директно има дугова. Али када се у то укључе и дугови градских општина и дугови јавних комуналних предузећа, онда је цифра скоро 1,2 милијарде евра.

Ко ће да врати тај новац? То су дугови које ми враћамо протеклих неколико година, и што је најважније, без додатног задуживања, без динара нових кредита, а вратили смо скоро пола искључиво на основу реалних основа и на основу сопствених уштеда и средстава.

Зато се данас у Београду рекордно гради. Зато је рекордан број капиталних инвестиција. Зато имамо преко 500 градилишта. Зато имамо десетине хиљада нових регистрованих предузетника. Зато имамо преко десетине хиљада нових радних места. Зато нам јавна предузећа не послују са губицима.

А шта су они радили? Само смишљали комбинације и начине како да се обогате. И Ђилас тајкун, и Шапић, и Шутановац, и сви они заједно. Само и искључиво правили комбинације и размишљали како је могуће да још неки динар стрпају себи у џеп. Склапали штетне послове, штетне уговоре. Немамо довољно времена, изнећу само један.

Дакле, Драган Ђилас и Александар Шапић, док су владали Београдом, склопили су дил са Милијом Милосављевићем Ктитором по коме Град Београд сваког месеца до 2020. године мора да плаћа чак 23.700 евра за закуп вртића у Алтини. Одједном, у њихово време Алтина постаје Теразије, и скупља и атрактивнија локација од Теразија. Алтина! Двадесет три хиљаде и седамсто евра месечно Град Београд плаћа до 2020. године, дакле. То је начин како су Драган Ђилас тајкун, Шапић, Шутановац и сви остали размишљали и водили Град Београд.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Марковићу.

Пошто се више нико од председника, односно овлашћених представника посланичких група не јавља за реч, настављамо са радом.

Обавештење о одсутности народних посланика.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: Милован Дрецун, Бранимир Јовановић и проф. др Жарко Обрадовић.

Настављамо рад.

Прелазимо на 2. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА (претрес у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су позвани да данашњој седници присуствују: др Расим Љајић, потпредседник Владе и министар трговине, туризма и телекомуникација, Бранко Ружић, министар државне управе и локалне самоуправе, Зоран Касаловић, државни секретар у Министарству државне управе и локалне самоуправе, Дражен Маравић, помоћник министра државне управе и локалне самоуправе, Сава Савић, помоћник министра трговине, туризма и телекомуникација, Јасмина Бенмансур, вршилац дужности помоћника министра државне управе и локалне самоуправе, Јелена Парезановић, посебни саветник министра државне управе и локалне самоуправе, Ивона Симић, саветник председника Владе, Милан Добријевић и Наталија Радоја, виши саветници у Министарству трговине, туризма и телекомуникација и Милан Војводић, самостални саветник у Министарству трговине, туризма и телекомуникација.

Пре него што пређемо на расправу у појединостима, направимо два минута паузе да у међувремену пристигну представници Владе. Захваљујем.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, државни службеници су огледало државе и мислим да Влада треба да чини све да уреди ову област и да се по томе препознаје држава. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ненад Божић.

Изволите.

НЕНАД БОЖИЋ: Хвала.

Мој амандман на други члан се односи, пре свега, на укидање три тачке у оквиру члана 97. Због чега ја сматрам да ове три тачке треба да буду укинуте? То се односи на тачке 2), 3) и 4).

Тачка 2) гласи – ако се у државном органу касни са извршавањем утврђених обавеза или поступањем у утврђеним роковима – у најмање 10% обавеза и поступака.

По мени, то значи да треба тог службеника или групу службеника послати на неко додатно усавршавање. Не знам како се на основу тога да неки поступак касни утврђује да је то разлог да се службеници поново обучавају. Молио бих министра, ако може, да ми то објасни.

Ако нешто касни у неком поступку или се нешто не извршава, разлог не мора бити само недовољна обученост или знање или постојање неких вештина извршилаца, већ то може да буде, рецимо, да тај процес није организован како треба, да неки други ресурси нису адекватни за вршење тог посла, да можда није на време започет неки одређени посао, да је кашњење наступило у некој ранијој фази, а један од разлога може бити то да службеници не раде адекватно свој посао и да је то можда резултат неког њиховог немара, а један од разлога може бити и то да они можда немају нека фундаментална знања да обављају те послове јер су запослени по некој партијској линији и немају нека фундаментална знања која је требало стећи у неким претходним нивоима школовања, било да је у питању средња школа или универзитет.

Зато сматрам да нема смисла да ова тачка уопште овде буде, јер она не одсликава... То значи да, ако неко не обавља свој посао и не испуњава рокове, ми треба да га унедоглед обучавамо. Значи, за шест месеци ако он то понови, ми треба поново тог службеника да обучавамо. А, као што сам рекао, разлог не мора бити његова недовољна обученост, већ разни ови други разлози које сам већ навео.

Исто тако, тачка 3) каже – ако у поступку управне или судске контроле законитости управних аката које доноси државни орган или његова организациона јединица буде укинута или поништено најмање 10% аката који су били предмет контроле.

Овде практично могу да поновим оно што сам рекао и малопре. Уопште не мора бити разлог да је укинута или поништено 10% аката то што службеници немају адекватно знање и вештине. Претпостављамо да је неко почео да ради у државној служби тако што је већ обучен. Значи, он већ треба да зна свој посао, тако да, ако се деси овако нешто, разлог вероватно треба тражити у нечему другом. Или организација посла или самог процеса или просто службеници не раде, с немаром раде тај посао и, као што знате,

у Закону о државним службеницима постоји и одредба, тј. чланови закона по којима се државни службеници оцењују, где добијају оцене, оних пет оцена о томе да ли задовољавају или не задовољавају, до тога да се изразито истичу.

Тако да ово исто не стоји, зато што то значи да ми, без обзира на то што неко прави неке грешке из немара и нема никакве одговорности према том послу, треба стално само да га обучавамо. А кажем, опет, не мора бити кривица службеника, могу бити и неки други, разни разлози.

Пример за то имате ако погледате буџет Србије и буџете градова. То су огромне суме, рецимо, за плаћање неких казни и пенала који су настали управо због тога што поступци нису вођени како треба. То су стварно милиони у питању. Знам за Крагујевац, за неколико милиона евра. Ако погледате буџет Србије, исто су у питању милионске суме. Тако је, вероватно, слично у већини општина, ако видите.

Друго, шта значи 10% аката? Некоме може да буде поништено и 10% аката који имају миноран утицај на, рецимо, буџет или неке друге ствари које су везане за живот грађана да толико не погађају, а рецимо само једна грешка у неком судском поступку или један изгубљен поступак може да кошта град или државу или неку институцију или јавно предузеће милионе евра, на пример. И шта је са тим, где је ту лична одговорност? Овде се то своди на обучавање. Значи, ако неко не ради нешто како треба, хајде онда да га обучавамо. Или ако није у могућности да ради како треба јер нема адекватне услове, ми ћемо рећи – хајде поново да га обучавамо.

Сматрам да ово треба да буде обухваћено неком широм реформом државне управе где ће постојати циљеви, где ће се мерити учинак рада и где ће се на основу свега тога сагледавати да ли је у питању недовољна обученост, да ли недостају фундаментална знања или је у питању недостатак материјалних ресурса, организације итд.

Из овога видим да кад неко ко је партијски запослен, ко је, рецимо, купио диплому и не поседује фундаментална знања за обављање свог посла и самим тим не може да обавља тај посао и не постиже неке резултате, држава треба да уложи додатне напоре и додатна средства да њега обучава, а тај који је купио диплому и који је на такав начин дошао да ради у државну службу, што је на неки начин привилегија, јер радити у државној служби је ипак привилегија, он троши државне ресурсе и још има право да буде обучаван за време радног времена. То је недопустиво, за мене.

На сличан начин, ако у поступку инспекцијског надзора и другог облика контроле законитости и сврсисходности рада надлежни орган наложи меру или утврди препоруку за отклањање утврђених недостатака у односу на употребу стечених знања и вештина – и даље је опет иста ствар.

Како је неко могао уопште да дође да ради на неко радно место ако не поседује знање и вештине? Као је то могуће? То онда није само одговорност самог тог службеника кога ћемо ми додатно обучавати, то је одговорност и руководства, његовог шефа, управника, начелника те службе, директора, како год се то звало.

Имам још један део у овом амандману о коме ћу говорити, а то је на члан 97д, где се наводе обавезни елементи и делови програма стручног усавршавања и сада ту имамо наведено девет разних тачака. И са тим се слажем, ту треба да буде област стручног усавршавања, опис програма, државни органи којима је намењен, опис циљне групе, пројекција трошкова, то је све у реду. Тако то и треба да буде, то је све океј. Међутим, овде недостаје један, по мени, кључан елемент који треба да садржи сваки програм обуке, а то је начин вредновања обука, саме литературе и извођача обука од стране полазника.

Ако сте уопште пратили неку праксу како се то ради данас у свету, гомилу препорука можете наћи свуда, један од кључних елемената вредновања неких обука је управо вредновање од стране самих полазника. Значи, и они сами морају дати неку оцену тога да ли су они стварно нешто ту научили. На тај начин ћете моћи да вреднујете и те извођаче обука, јер то некад могу да буду и сами државни службеници, колико видим, који су запослени у Академији или запослени у државним органима, ал' могу да буду и неке фирме или појединци који се ангажују са стране да држе обуке.

Зато сматрам да је неопходно да се уведе вредновање и литературе која је понуђена полазницима, као и да се вреднује извођење обуке. Мислим да је то једна од кључних ствари, тако ћемо једино моћи да постигнемо неки квалитет у томе. У противном, неки предавачи могу нон-стоп да предају или да, ако се екстремно ангажују, то просто уписују као референце, да су предавали, међутим, то ништа не значи ако ми немамо ту повратну информацију од самих полазника.

Уосталом, кажем, погледајте како функционишу у свету академије или приватне фирме за обучавање па ћете видети да после сваке обуке увек имате један упитник где сами полазници обука вреднују саму обуку, као и литературу и извођача обуке. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Божићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Реч има народна посланица Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Мој амандман иде у сличном правцу као и мог колеге Божића. Основна интервенција је у предложеном додавању члана 97а, где се набрајају ситуације у којима постоји потреба за стручним усавршавањем државних службеника.

Под тачком 2) се каже – ако државни орган касни у доношењу неких аката које је обавезан да донесе или пробија стално рокове који су законски одређени, онда те државне службенике треба послати на стручно усавршавање.

Предложила сам да се то брише. Сматрам да је то потпуно наопака логика, јер ако се касни, постоје два могућа разлога, вероватно и више од два, ја сам смислила два.

Један је да је превелики обим посла на ту количину државних службеника. Молим вас, ми имамо забрану запошљавања у јавном сектору. Можда се обим посла повећао и нема довољно људи. Никакво усавршавање ту неће решити проблем. Друга могућа ситуација је да једноставно имамо државног службеника који не ради. Ни њему никакво стручно усавршавање неће помоћи да почне да ради.

У другој варијанти, под тачком 3), на усавршавање се шаље државни службеник чија су акта, која је донео, испоставило се, противзаконита. Молим вас, њему не треба стручно усавршавање, њему треба основна обука. Тај човек је, очигледно, купио неку диплому и сад би требало да иде поново на основне студије о трошку државе да научи да ради нешто што је требало да зна да ради пре него што је примљен на то радно место.

Стога сам предложила брисање ове две ситуације за које се сматра да постоји потреба за стручним усавршавањем, под тачком 2) и под тачком 3), јер нема апсолутно никакве логике да у овим ситуацијама... У овој другој ситуацији, ако неко не зна да ради свој посао, то није основ за стручно усавршавање, то је основ за раскид радног односа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Стаменковић.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Расправа о овом закону у појединостима, односно по амандманима пре три дана закључена је овде предавањем народне посланице Гојковић

нама опозиционим посланицима како не знамо да пишемо амандмане, како образложења на написане амандмане, амандманска расправа траје, није адекватна или је неука. То није тачно и то није истина.

Ја сам покушала да је оповргнем, међутим надам се да ћете ми дати више времена у наставку расправе да то наставим да чиним, јер је то једино тачно и то је једина истина. Наши амандмани су одлични, наши амандмани су добри. Сматрамо да министар треба да их прихвати и ту могућност има и у току самог заседања.

Оно што је такође истина јесте да предлагачи овог закона не знају како се пишу закони, а потписују их. Као што је председница Владе Ана Брнабић – или није прочитала то што је предложила и потписала, о чему ми сад треба да расправљамо и доносимо одлуке, или треба да буде први полазник, као што сам рекла, Националне академије за јавну управу.

Уосталом, нама незнање спочитава неко из посланичке већине, власти, ко не зна ни како се зове председница Владе. Сећам се врло добро да ју је посланик Бечић упорно називао Брбалић. Дакле Брбалић, још док је читао написани текст ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Тепић ...

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Оно што је тачно и оно што је истина је да предлагач овог закона у овом члану 2...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Тако је, изволите о члану 2.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: ... Да је знао како се ради посао, не би предложио све оно што треба да се нађе у подзаконским актима или у закону о Националној академији, поводом ког је расправа већ закључена.

Ви сте овде направили једну компилацију законског или законодавног штива коме није место у овом Закону о државним службеницима који покушавате да промените. Све што сте у овим пододељцима на члан 2. навели јесте предмет подзаконских аката, односно правилника о раду Националне академије или евентуално закона о Националној академији за јавну управу, а не предмет овог закона, где сте утрпали све оно што се тиче Националне академије а не оно што би требало да буде обим и обухват овог закона.

Ми стога сматрамо да је постојеће решење у Закону о државним службеницима много боље него оно које сте ви предложили и врло конструктивно смо предложили амандман са извесним изменама, али на тај начин да се не производе додатни одељци и одредбе овог члана и да се пребукира штиво потпуно беспотребно, али то је ваше огледало како ви сматрате да треба да се пишу закони.

Исто тако сматрам да је врло неодговорно и некоректно да се нама спочитава незнање по питању амандмана и расправе, а с друге стране да

добиламо образложења за одбијање амандмана која гласе, на пример, да су наши амандмани непотпуни или не остварују циљ који се доношењем закона жели постићи, што је јасан доказ да ви уопште не читате не само законе које предлагете већ ни амандмане које народни посланици врло ревносно и вредно пишу.

Ја вас молим и апелујем да још једном, макар уз одређивање паузе, прочитате конструктивне амандмане и прихватите их и исправите грешку у овом тренутку, а одмах по повратку у Владу предложите да се промени Уредба о полагању државног стручног испита и сви лепо ђутуре, чланови Владе, кренете на обуку писања закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Михаило Јокић.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: На члан 103. поново указујем. Ова госпођица или госпођа стално нарушава ред и рад у Скупштини Србије. Њена свака дискусија почиње увредама и повредама. Молим да се то њој више не дозволи и да јој се у старту, чим почне да вређа и чим почне да прича ван теме, одмах искључи микрофон.

Она је својом дискусијом на претходној седници, јер је била прва, довела до тога да је читава расправа тога дана отишла у погрешном смеру. Ако се ви сећате, ја сам тада дискутовао и рекао да се она искључи, да прича без микрофона, да исприча своју причу, пошто вероватно мора да прича, и да ми наставимо нормално да радимо.

У жени је толико саткано неке мржње, неког незадовољства да просто не могу да се ишчудим да је то могуће у овим приликама. Толико од мене. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Јокићу.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Сматрам да нисам повредио члан 103, из једног простог разлога. Много пута досада сам рекао да не можете увек да предвидите о чему ће народни посланици говорити образлажући амандман који су поднели.

Оног тренутка када сам лично сматрао да се колегиница јесте помало удаљила од теме, покушао сам да јој сугеришем и да је замолим, не да јој искључим микрофон већ да јој сугеришем и замолим да ипак говори о амандману који је поднела на члан 2. Захваљујем.

Колегинице Тепић, желите повреду Пословника? Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Тако је, председавајући. Захваљујем.

Сматрам да се повредили члан 107. не интервенишући када је претходни посланик такође рекламирао Пословник.

Ја исто предлажем да одмах искључите микрофон сваком народном посланику када крене да лицитира да ли је неко госпођа или госпођица. То се врло често дешава овде у Народној скупштини. Моје достојанство је тиме повређено, не улазећи у то да ћу се изјаснити да ли сам госпођа или госпођица, то се напросто не ради.

Све даме су госпође, ословљавају се по презимену. Ако претходни колега то не зна, разумела сам да се бави педагошким радом, ево драго ми је да је дошао тренутак да то сазна, али вас молим да заиста убудуће када неко почне да лицитира импутирајући тиме брачни статус нас народних посланица, одмах искључите микрофон, јер ни ми народне посланике мушкарце не ословљавамо са господин или господичић.

Ја вас такође молим да се једнако односите према свима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Тепић.

Не верујем и не желим да верујем да је господин Јокић имао било какву намеру да вас увреди. Могу само да вас питам да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. (Да.) Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, по амандману.

Изволите, господине Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Од ове силне приче о великом знању, стручности, суштинског доприноса квалитету итд., колико видим, предлог се односи на неке језичке интервенције, односно на расправе на тему да ли је нека реч несрпског порекла, да ли се употребљава српски језик итд., све у том стилу.

Онда у образложењу самих предлагача имамо суште примере врхунског квалитета те стручности, тог знања управо у језичком домену, као што су изрази „полоћај“, „неадекватна“ и „утвривања“, тако да мислим да је више него јасно о чему је овде реч, колико је то важно и стручно, а и колико је потковано. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Мариника Тепић: Реплика.)

Немате основа за реплику. Имате још три минута од посланичке групе.

(Мариника Тепић: Погрешно сам протумачена.)

Не, немате основа за реплику.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Ћирић, Балша Божовић, Александра Јерков, Маја Виденовић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић и Наташа Вучковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ненад Константиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марија Јевђић, Јелена Вујић Обрадовић, Петар Петровић, Војислав Вујић и Ђорђе Косанић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Горица Гајић и Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Горица Гајић.

Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Захваљујем, председавајући.

Оснивање Националне академије за стручно усавршавање државних службеника наравно да нужно изискује и измене и допуне Закона о државним службеницима.

У члану 2. овог закона о државним службеницима дефинисани су програми који ће се спроводити у поступку обучавања државних службеника, па је, између осталог, ту и програм обуке руководиоца.

Када се у јавности најчешће коментарисао закон о оснивању Националне академије, углавном се обраћала пажња на то да ће овим стручним усавршавањем бити обухваћени и руководиоци, односно функционери као што су министри, државни секретари, помоћници министра, градоначелници, председници општина, чланови градских већа и, исто тако, треба подвући, директори јавних предузећа на свим нивоима.

Међутим, ви сте овде у члану 97в предвидели и прецизирали да ће се овом стручном обуком или усавршавањем обухватити само државни службеници. У Закону о државним службеницима јасно је дата дефиниција ко су државни службеници и јасно у једном делу става, да га ја целог не наводим овде, стоји да то нису ни народни посланици, ни функционери, ни чланови Владе.

Зато смо ми из Демократске странке Србије овде одреаговали. Врло је важно да се овим стручним усавршавањем обухвате и изабрана, постављена и именована лица – то су ови државни функционери на свим нивоима, од локалног до републичког – јер смо сведоци да врло често на чело општина, на чело града, на чело јавног предузећа, о министарствима нећу да говорим, немам ту информацију и немам тај увид, имамо људе који су нестручни, немају потребно нити образовање, нити вештине да воде те системе. Зато је битно, а ви сте образложили да ће они бити обухваћени, да

прецизирамо да овом обуком усавршавања треба да буду обухваћени и ови функционери.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману реч има народна посланица Јелена Жарић Ковачевић.
Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Сад сам слушала колегиницу и образложење овог амандмана који је поднела, па морам да кажем да је она на неки начин сама себи и одговорила зашто овај амандман не може да буде прихваћен.

Значи, с обзиром на то да се тражи додавање става који се односи на изабрана, именована и постављена лица, овај амандман је неприхватљив јер се ради о Закону о државним службеницима, који не уређује положај лица која су функционери, већ државних службеника.

Такође, амандман се односи овде и на Републику, аутономну покрајину и локалну самоуправу, што је регулисано другим законом, Законом о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе.

Дакле, и ако су нешто хтели овим амандманом, није требало поднети овај амандман на овај предлог закона. Зато предлажем да се амандман не прихвати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Радослав Милојичић, Дејан Николић и Верољуб Стевановић.

Реч има народни посланик Дејан Николић.

Изволите.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, уважени министри, ми смо поднели два амандмана на овај члан. Један је, рекао бих, суштинског карактера, тиче се програма усавршавања државних службеника, и други јесте језичког карактера.

Мислим да је требало одреаговати и ми смо то урадили, јер заиста мислим да реч „коуч“ треба да буде замењена речју „тренер“. Уз разумевање утицаја других језика на српски језик, доминантно су англицизми, турцизми... У тој мери су постали „српске речи“ да се већ налазе у неким државним документима, законима. Међутим, „коуч“ није та реч. Постоји солидна српска реч „тренер“ и ми предлажемо да се ова реч замени речју тренер, како у претходном закону тако и у овом. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Николићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Миљан Дамјановић и Зоран Красић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да подсетимо, ради јавности, да данас говоримо о амандманима на измене и допуне Закона о државним службеницима, да је овоме претходила расправа, такође о амандманима, о националној академији за јавну управу, коју намерава да уведете. Према мишљењу нас српских радикала, апсолутно непотребно.

Говорили смо, наравно, о томе и у начелној расправи и по амандманима. И сад гледајте, у овом члану 3, чије ми брисање предлажемо, ви говорите о стручном усавршавању, оспособљавању приправника које ће радити неки ментори и кажете – то ће по правилу бити државни службеници и запослени који имају значајно искуство.

Шта значи значајно искуство? Да ли су године радног стажа и значајно искуство? Нису. Често, нажалост, нису, зато што се запошљавају људи који сами у моменту запошљавања не испуњавају услове, односно формално испуњавају. То су људи са на чудан начин добијеним дипломама и они за неки број година стекну то, како сте написали, значајно искуство.

Једноставно је неприхватљиво да у закону стоје овако неодређени термини. Закон мора бити прецизан, да свако ко га примењује може то да уради а да се не размишља о евентуалној злоупотреби.

Даље кажете да тај ментор има то значајно искуство у обављању релевантних послова. А шта су то релевантни послови? Ваљда је сваки посао релевантан за оно због чега треба да се ради. И како ћете ви процењивати ко су вам ти ментори?

Ево, цела Србија се смеје, рецимо, овима из Града Београда који би опет, на наредним изборима, да буду власт у Београду. Ово су радили службеници локалне самоуправе, па су написали, говорим о оним таблама на аутобуским станицама у градском превозу, па Кошутњак пише латиницом и ћирилицом али ћирилицом пише „Кошутњак“, па онда Светосавска улица пише „Свето-савска“, онда улица Данила Киша, у речи Киша слово „и“ латинично, иначе ћирилица, па „Шумадиски трг“ итд.

Дакле, ово је слика тог партијског запошљавања против којег смо ми. Дакле, ми нисмо генерално против запошљавања људи који су чланови

политичких партија, напротив, то нама уопште не смета, али је ово слика онога што се прича годинама – купљене дипломе, добијање диплома под чудним околностима, поклоњене, купљене, добијене на овај или на онај начин. Ово је брука и срамота. И ово говори о томе колико вама не требају никакве академије. Треба вам, господо из власти, мало морала и мало мере у запошљавању оних који вам обезбеђују капиларне гласове. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала.

Свакако се увек слажем са образложењем које смо добили у мишљењу Владе када је овако концизно састављено, него чисто на тему овог образложења предлагача које смо управо чули.

Можда треба бити опрезан у закључцима, можда треба ставити акценат на то да ли су неке ствари које су, ја потпуно верујем да је то све, како је сад речено, тако, и затечено тако, и усликано, да ту никаквих фалсификата нема, него да је можда ствар ажурности да се те ствари које су тако направљене брже замене за оне исправне, јер мени, на основу неког искуства које имам, делује потпуно извесно да су те ствари настале, и тако погрешно и накарадно написане, негде отприлике у време када је Драган Ђилас водио Београд а по управним и надзорним одборима у Граду Београду постављао све листом кадрове једне истакнуте десничарске, жустре и опозиционе странке, јер су му тад требали за неко поткусуривање.

Тако да, врло је могуће да је тај проблем са тим незнањем и нестручношћу настао тада, а да сад треба да се то регулише и санира када смо га већ видели и сликали. Треба, слажем се. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово је дело Горана Весића, који је, иначе, био Ђиласов сарадник а сада је човек од највећег поверења Александра Вучића. Ово су заиста најсвежији подаци. Ко је био у управним одборима Драгана Ђиласа, односно Градске управе Београда, градских јавних предузећа, најмање има право да говори неко коме је заменик градоначелника Горан Весић, коме је министар Горан Кнежевић и не знам више колико да их набрајам. Више од половине ваших најистакнутијих стручњака, господо из власти, представници су управо тог „жутог предузећа“, како их називате, а јесте у питању „жуто предузеће“.

Тако да, ако сте мислили да сте били онако духовити, није вам нешто успело. Да, одборници Српске радикалне странке су били чланови управних одбора и немамо никакав проблем да о томе говоримо. Ми смо

увек заступали став да на локалном нивоу можемо да сарађујемо са свима, са онима за које то закључе наши локални одбори и то је разлог због чега смо у коалицији у доста општина са Српском напредном странком. Дакле, једноставно, наши локални одбори доносе одлуку, процењују какви су ти људи у тим другим странкама са којима би могли да иду у коалицију и то тако функционише. Ми мислимо да је то демократски и да нема потребе крити се иза било каквих одлука. Ми српски радикали смо увек били апсолутно отворени и пред јавношћу и пред свима које то интересује. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, реплика.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Захваљујем.

Пошто видим да се делимично слажемо али се не разумемо до самог краја. Наравно да ја нисам поменуо случај који сам поменуо ни због СНС ни због способних људи који јесу у СНС него управо због тих управних и надзорних одбора и учешћа у тим управним и надзорним одборима код тајкуна Драгана Ђиласа од стране оних који су то управо сада и потврдили. Дакле, ја сам на тај случај мислио.

Кажем, ценим да је некако баш у то време дошло до ових проблема о којима смо причали малопре. Е сад, то што се одређена странка опредељује за коалиције на локалу на основу онога што процени да је добро, ту није ништа спорно, то је право свакога и ја у то не улазим.

Захваљујем на својеврсној потврди што у том контексту сматрају да је Драган Ђилас био добар и да је сарађивати са њим било добро, вероватно на исти начин као и са „жутим режимом“ у АП Војводини, из истог разлога.

Ја у те мотиве не улазим, само кажем да треба бити опрезан па водити рачуна кад су проблеми могли да настану и колико је чије учешће, лично или посредно, али учешће у тим проблемима о којима би волео да говори. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Радета, сматрате да сте погрешно протумачени?

Омогућићу вам додатна два минута, али вас молим да не изазивамо даље реплике, да можемо након тога да наставимо са радом.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ја нисам изазвала реплику ни први пут и, заиста, ово потурање изборне кампање за Београд на овај начин је непримерено, потпуно се слажемо. Ми водимо отворену кампању. Ми кажемо Београђанима, идемо од врата до врата и кажемо – легализоваћемо Београд, урадићемо оно што нико није урадио за 20 година, урадићемо оно

што напредњаци лажу пет година да ће да ураде а ови пре њих још 15 година. Ми на тај начин водимо кампању, а не на овакав начин некаквог подметања.

Али овде постоји још нешто. Очигледно је да неки људи власт поистовећују са једним човеком. То су ови што мисле да је Вучић и председник државе, и премијер, и градоначелник, директор јавног предузећа, председник кућног савета итд. Они мисле да је Драган Ђилас био, односно, како кажу, да смо ми били у власти Драгана Ђиласа. Не, тада је Драган Ђилас био градоначелник и ту ништа није спорно. Као што је сада Синиша Мали градоначелник. Додуше, рекао је Вучић да ће поднети оставку, али још му није дао да потпише.

Дакле, то је погрешно поимање политике и ми желимо, због тога уопште и интервенишем, иначе ме уопште не би додиривало ово што је колега пре рекао, али једноставно мора јавност да зна ко на који начин у овој држави води политику. Ми српски радикали водимо отворену, јасну, никад ништа скривено. Све што смо урадили увек смо обелоданили, увек су грађани знали због чега то радимо. Како су то грађани награђивали, ми смо поштовали вољу каква год да је, као што ћемо и после београдских избора поштовати вољу грађана, који ће сигурно разумети да једино ми, српски радикали, у Београду водимо чисту београдску политику у интересу свих грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Орлићу, имате основа за реплику, али молба и вама, да можемо након тога ипак да се вратимо на дневни ред.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Наравно, господине председавајући, ја сам само желео да наступим конструктивно, као што радим увек.

Дакле, да са своје стране похвалим и отвореност и јасну политику. То су све одличне ствари. Дакле, и то отворено наступање са Драганом Ђиласом у надзорним и управним одборима, и то што се то не крије, мада би било и непримерено уопште покушати да се сакрије јер то сви знају, али то је добро и ја то са своје стране похваљујем. Похваљујем и опажање да није Драган Ђилас био једини умешан у то што се, нажалост, морам да кажем, дешавало са Београдом до момента док није испраћен у срамну историју, потпуно заслужено.

Ми смо баш пре неки дан подсећали овде „жуто предузеће“ да су сами изнели оцену да су у томе једнако учествовали, дакле да није то искључиво заслуга Драгана Ђиласа. У томе су они који су седели у тим управним и надзорним одборима седели заједно са „жутим предузећем“ и Драганом Ђиласом. Е сад, то колика је чија специфична тежина била, каква

и у ком тренутку, и то је познато. У том смислу, немојте да се ико љути што помињемо баш Драгана Ћиласа, зна се ко је ту коло водио. Али немојте ни да се заваљамо од стране организације у којој је елементарна ствар било каквог устројства мишљење једног човека да се покреће уопште било каква прича на тему да ли ми замишљамо да је нешто организовано на основу нечијег личног мишљења или није, то никакве везе са озбиљношћу нема. Да је то рекао ко други, па да уђем у било какву расправу, али они који функционишу искључиво по систему фан-клуба једног човека, мислим да стварно не треба да отварају ту тему.

Што се тиче резултата, ми ћемо их, наравно, упоређивати, као и у овој кампањи за Београд, добре ствари које је постигла градска већина СНС. Сви добри резултати и сви успеси биће упоређени са катастрофом коју је оставио Драган Ћилас али и сви они који су са њим седели заједно у тим управним и надзорним одборима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Изволите, али вас заиста молим да се вратимо на дневни ред.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Заиста мислим да неће бити даље разлога за реплику. Само желим да кажем, ако су ово једине примедбе на Српску радикалну странку и ако ћете једино на овај начин водити кампању против нас на следећим београдским изборима, онда, господо, навалите, али водите рачуна о Весићу, о Малом, о осталој екипи, осталој булументи која је уништила, опљачкала, наставила оно што је радио Ћилас, што није спорно. Није спорно да је Ћилас то исто радио, али ништа нисте променили у односу на оно што је радио Ћилас.

Дакле, ако мислите да можете повезати Српску радикалну странку са Драганом Ћиласом, са Демократском странком или већ неким појавним обликом, не знам ни где је сад Драган Ћилас, онда сте заиста ви чудотворци. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Орлићу, можете и ви да закључите кроз реплику и да се вратимо на дневни ред.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Због тога што посебно уважавам вас, господине председавајући, биће ово вероватно најкраћа реплика данас.

Шта је ко наставио, довољно се види у чињеници да је тај Драган Ћилас са тим људима који су седели са њим заједно у тим управним и надзорним одборима оставио дуг Београду од 1.200.000.000 евра. Они који су делегирани од стране Српске напредне странке да се о Београду старају, тај су дуг преполовили. Толико на тему да ли се нешто наставило или је пак окренуто у добром и исправном смеру.

Таквих примера има сијасет и причаћемо ми о њима надугачко и нашироко кад се будемо бавили Београдом подробније, али хоћу

конструктивно да завршим ово и да захвалим на још једној потврди, коју смо чули малопре, да је то што је Ђилас оставио била катастрофа. Само да се не заборави у свему томе ко је са њим заједно ту катастрофу правио кроз те управне и те надзорне одборе. Ништа више од тога. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, члан 13. говори о менторима, а ментори служе за непосредни пренос знања. И код јавних службеника... Ја ћу вам навести пример. Имали сте у Новом Саду јавног службеника, покрајинског службеника, државног службеника, назовите га како хоћете, који је милионима динара финансирао неке форе и банатске шоре. Ментор је био Ненад Чанак, са којим ја нисам ни у каквим односима, а од тог ментора је нешто тај службеник могао научити. Макар о федерализацији и конфедерализацији, аутономијама итд.

А онда дође до, како то зову, прелетачења. Промени се ментор... И Влада мора то да спречи, да се ментори тако не мењају. Онда одједном ментор постане виноделац, виноградар. Шта он може непосредно да пренесе од знања?

Она, верна странци својој, променила јавну службу, дошла код виноделца, винодеље, мог колеге. Ту може да се научи прскање винограда, резивање, „екстрасол“ средства итд. Мада, не зна он ни то. Ту може да се научи како да се превари држава за 525.000 евра. И брзо је научила!

Други ментор...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хајде само да се вратите на амандман.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Ментор, по амандману је ментор.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Други ментор – Саша Јанковић. И, службеник брзо учи, колега Красићу. Брзо учи службеник. И, гле чуда, то она верна странци својој, прелетачење службеника кошта, одједном се купи стан иза покрајинског Извршног већа од сто квадрата, који вреди 150.000-200.000 евра.

Мора се спречити да наши јавни службеници тако олако мењају менторе и да то буде толико скупо да то на крају, ипак, морају да плате грађани Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: На члан 3. којим се мења члан 105. тражимо да се бришу речи: „и запослени“ у реченици која каже: „Ментори у програму стручног оспособљавања приправника у државним органима јесу, по правилу, државни службеници и запослени...“

Волео бих да министар да јасно објашњење која је разлика између државних службеника у државној администрацији и запослених у државној администрацији. То би било јако интересно, не само мени него широј јавности.

Значи, још један пример да је закон преписан са неког језика који није био баш довољно јасан ономе ко је преписивао па имамо разне сувишне речи, бесмислене речи. Нећу „коуч“ више да помињем, али рецимо, питао сам министра да ми каже у Закону о Националној академији која је разлика између опреме и средстава, јер смо тражили да се брише реч средстава, па нисам добио одговор ни на то. Ако не зна министар, нека нам каже неко ко то зна, али мислим да би било важно да овако лоше законе бар имамо правописно и граматички исправне, јер то би био први корак да се види да је ова Влада мало напредовала.

Поред тога, јако интересно око менторства, да ли се предвиђа да постоји ментор за избор песама и трбушних плесова када дође неки страни државник? Кад председник странке, министар предлагача, има свој наступ, да ли има ментора за то или не? Да ли је ментор само за вокални део или и за овај играчки део? И да ли постоји неки део који се ради а да ми не видимо, да је сакривен, иза очију јавности, а ради се у току ноћи, када имамо неког страног државника нама у посети? Волео бих да имамо ту информацију, јер 500 година под Турцима није мала ствар.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, господине Живковићу.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Здравко Станковић и Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Радослав Милојичић, Дејан Николић и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су у истоветном тексту поднели народни посланици заједно Вјерица Радета, Александра Белачић и Зоран Красић и заједно Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: По члану 4. Предлога закона врши се интервенција на члану 106а основног текста овог закона. И шта је карактеристично за ову предложену измену? Да недоречена одредба члана 106а прави се још неразумнијом са овом допуном. Само да подсетим, то се односи на могућност да се закључи уговор о стручном оспособљавању без накнаде, ради стручног оспособљавања, односно стицања радног искуства и услова за полагање државног стручног испита.

Са овим чланом 4. ова компликована ситуација се чини још компликованијом због ове Националне академије, и уградњом ових нових ставова, практично, губи се суштина и срж идеје која треба да буде присутна у члану 106, а то је припрема ради полагања државног стручног испита. Државни стручни испит је прописан актима Владе Републике Србије и нема ту места за Националну академију. Нема места, уопште. Сад се враћамо на оно што смо вам пре неколико дана причали. То је максимум у образовању који може да се спроведе у неком државном органу. То је максимум. Све ово друго, радионице, играонице, накнадно што идете преко те ваше агенције, односно академије је нешто плус. То плус вам користи да перете паре из иностранства које добијате, јер треба да трансформишете државну управу у Републици Србији да она буде као пљунута администрација која постоји у Бриселу.

Па ми због тога подносимо ове амандмане. Не желимо да опонашате Брисел. Нико од чланова ЕУ није задовољан бриселском администрацијом. Нико, запамтите. Она се одметнула, она се издигла изнад свих институција ЕУ. Онда ћемо имати ситуацију да администрација у Бриселу са администрацијом у Србији кроји капу а да ни Скупштина, ни Влада, ни министри, нико се не пита да ли је то стварно потребно и да ли то треба тако да изгледа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу.

Реч има предлагач амандмана, народна посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

И ми сматрамо да овај члан треба да се брише, односно да остане постојаће решење у још увек важећем Закону о државним службеницима. Ово је још један, по ко зна који пут, доказ да сте помешали бабе и жабе,

односно закон о националној академији за јавну управу у покушају и измене Закона о државним службеницима.

Министре, молим вас за мало пажње. Ево, ви тражите, први став овог члана који ви предлагете каже: „Национална академија обезбеђује стручну подршку, јединствену евиденцију програма и координацију стручног оспособљавања у државним органима“ и тако даље. Све што је требало о Националној академији да стоји у закону о Националној академији ви сте здудали у овај закон, односно у измене Закона о државним службеницима. Ја не знам ко вам је то подметнуо.

Ја сам мислила да ви претежно ћутите у овој расправи зато што би некако, по логици ствари, требало да су ови закони, и нови закон и измене, да кажем, чедо председнице Владе, Ане Брнабић, која је претходно била старешина органа о коме се ви сада старате, односно Министарства за државну управу и локалну самоуправу. Међутим, подробнијим и детаљнијим увидом у штиво, што сваки грађанин може да учини на интернет страници наше Народне скупштине, јасно је да ни она која је потписала овај закон не стоји иза њега – или се прави да не зна о чему се ради или заиста не зна, а ја се бојим да је ово друго.

Молим вас да се укључите у расправу и да нам у другом сату рада одговорите бар на једно питање, а низ је питања од јутрос овде постављено. Остали сте дужни и колеги Живковићу образложење, остали сте мени дужни одговора када се још дешавало, у којим ситуацијама, да се из текуће буџетске резерве издвајају додатна средства за повећање зарада за нова радна места, то ми такође нисте одговорили. Молим вас да ми објасните како је сва материја о Националној академији убачена у овај закон, где јој није место, осим општих начелних ствари.

Апсолутно нема разлога да правите овакве миксове, овакве компилације или оваква чудовишта од закона. Без икакве потребе, и само стварате забуну код људи који ће сутра бити одговорни да примењују ова акта. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, члан 4. говори о оспособљавању, о стручној подршци итд.

Уз сву стручну подршку – уз мешање баба и жаба; боље мешати можда бабе и жабе него странке и менторе – ја нисам разумео шта значи

реч „здудали“. Дуд је дрво које рађа дудиње, а од дудиња се пече ракија која се зове дудара, која, изгледа, њеног шефа удара. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Здравко Станковић и Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч?(Не.).

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Горица Гајић, Дејан Шулкић и Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.).

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Наташа Јовановић и Зоран Красић.

Реч има народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Ово је основни члан 158. закона који је девет пута промењен, господине Ружићу, и ми српски радикали сматрамо да је непотребан, нарочито због тога што образовање било какве службе за управљање кадровима у оквиру Владе, значи да ти кадрови које ће на такав начин и уз овакве измене које сте нам дали да се припремају да обављају одговоран државни службенички посао, неће да уроди плодом.

Нисте нам дали објашњења, а можете и сад, после ове моје примедбе, и нарочито због чињенице да сте то стриктно брисали у овом члану, да очигледно одустајете од тога да по моделу Брисела и ЕУ образујете државне службенике, је л' тако?, и зато то бришете у овом члану, а да с друге стране уводите пружање стручне помоћи органима државне управе и службама Владе у примени одредаба овог закона.

Замислите, ви већ сада оним људима који ће да конкуришу за службенички посао са одређеном квалификацијом, да пођемо од тога да нису све купљене дипломе, о чему је говорила госпођа Радета, већ да има ту људи који су са високим оценама завршили државне и друге факултете регуларним путем, кажете у овом закону да ће они да имају свог ментора који ће да им на одређени начин тумачи како они да овај закон примењују.

Или, са друге стране, то што сте увели, ово је заиста нешто невероватно и објасните нам шта то значи да ће та Служба за управљање кадровима Владе Републике Србије да се бави индивидуалним потенцијалима за развој и управљањем каријером државних службеника. Објасните само, господине Ружићу, како ће то Служба за кадрове Владе Републике Србије да се бави потенцијалима сваког државног службеника,

од момента његовог заснивања радног односа и тог приправничког дела па до те каријере о којој ви говорите.

Потпуне бесмислице. И зато треба да повучете овај предлог закона, односно да једном дођете, ако сте већ преузели овај ресор, у Народну скупштину са озбиљним законом о државним службеницима који ће да важи у наредном периоду и неће да се мења овако од прилике до прилике.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, ја се надам да сви схватамо, мој амандман је сличан решењу Владе, озбиљност колико јавни службеници треба да буду ефикасни, јер преко државе и јавних службеника ми можемо да повучемо привреду према напред, да реализујемо све ове инвестиције и планове које има Влада, да упосли све оно што су ранији и претходни режими отпустили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народна посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Покушаћу укратко да препричам садржај овог амандмана. Ми сматрамо, и то овим амандманом покушавамо да изведемо, да Националној академији за јавну управу нарочито треба да помогну стручни људи, професионалци из Службе за управљање кадровима који су досада обављали овај посао усавршавања државних службеника, јер је из досада приложеног, досада расправљаног и по који ко зна пут поновљеног с моје стране, а ја ћу још једном рећи – господине министре, вама је заиста потребна помоћ професионалаца; без икакве љутње, свима нама увек треба додатно знање, и члановима Владе и председници Владе, која поврх свега, иако ви не знате, потписује додатно, без увида и знања у оно шта потписује, неписмене предлоге закона и предлоге за измену закона.

Дакле, људе који су годинама радили овај посао, из Службе за управљање кадровима, коју ви сада развлашћујете од овог посла и узимате им претежан део надлежности свдећи их на једну евиденциону организацију рада мислим да треба додатно сачувати и да се на њих ослони

припрема будућих запослених у Националној академији за јавну управу, да се не одричете тако лако професионалаца из Службе за управљање кадровима и да они у некој будућој организацији која, политички свакако, треба да послужи за додатно обучавање, као што сам рекла, запослених у јавној управи како да се брже, боље, јаче развозе по митинзима СНС-а у радно време а да нам општинске и градске управе зврје празне већ од поднева када се то дешава. Дакле, да се наставите ослањати на професионалце из Службе за управљање кадровима и да колико-толико памети и разума буде за будуће људе који буду полазници ове Националне академије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

По амандману, реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Па ни овде основ не мора да буде превише важан уколико је суштина предлога да нешто буде довољно писмено. Ја сам то опет сад чуо у образложењу.

Морам да предложим да се ипак не прихвати амандман, управо из тих разлога који се тичу писмености, јер овде је предлог да се нешто у Академији за јавну управу, како је написао предлагач, „обваља“. Тако да, писменост је овде очигледно на завидном нивоу, кад већ говоримо и о њој, и о том знању, и о искуству, и о свеколикој стручности.

Ако је суштина нечијих недоумица питање кадрова, морам да кажем овом приликом да заиста жалим што се кадровски потенцијал пропалог досовског кандидата Јанковића у међувремену стопио, што су га напустили сви сарадници, што ће вероватно ускоро остати у Покрету сам.

Ако то за некога значи добар додатни простор да се поново препоручи истом за сарадњу, то је све у реду и то је све легитимно, али неће се проћи боље у том и таквом друштву од онога како се прошло претходни пут. И то треба имати на уму, поред ове писмености која недостаје. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народна посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Још једном сте доказали да не читате амандмане нити да знате шта стоји у законима које покушавате да промените, јер бисте другачије знали шта наша амандманска интервенција значи, а нарочито да не читате оно што вам је посао, бар у овом сазиву, а то је оно што предлаже ваша председница Владе, за коју ваше колеге не знају ни како се зове па је зову Брбалић и даље.

Дакле, без обзира на словне грешке, којима ви можете да се ругате, ако вам је једини противаргумент то што ћете покушати политички да

дезавуишете на моју адресу нешто што нема везе с овим амандманом и да је то ваше знање о законима и амандманима, свака вам част.

Појма немате о чему сте говорили, појма немате о чему говори овај закон, не знате какав је садржај амандмана, не знате зашто су образложени. Ако се позивате на озбиљну расправу, хајде онда да то тако и учинимо, а не да летите по неким темама које су само вама важне а не овом парламенту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Тепић, нема разлога да се на такав начин директно обраћате колеги Орлићу. Он се није обраћао вама, он је говорио, колико сам схватио, о господину Јанковићу.

Желите по амандману?

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Мада је ово било и право на реплику, али како год ви кажете, не спорим.

На тему нечитања, ја мислим да сам управо малочас прочитао шта је предлог амандмана. Ево још једном. Члан 5, ја овде видим реч, након „јавну управу“, запета – „обваља“. Дакле, ако причамо о писмености и да неко има замерку на исту, како је могуће да овакав предлог даје? Како је могуће да не разуме и види нешто спорно у томе што ја то прочитам овде наглас? И онда је коментар шта? Да нисам прочитао. Јесам управо, и малочас и сада поново.

Што се тиче имања и немања појма, боже мој, ја верујем да, сходно потреби, могу да имам или немам појма, зависно од тога шта закључим да ми у датом моменту више одговара. Проблем је што неки други ту никаквог избора немају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Томислав Љубеновић, Вјерица Радета и Зоран Красић.

Реч има народни посланик Томислав Љубеновић.

Изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Посланичка група Српске радикалне странке поднела је амандман на члан 6. закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима којим је предложено да се члан 161. основног закона допуни ставом 4, који би гласио: „Служба за управљање кадровима може вршити обраду података уписаних у централну кадровску евиденцију, у сврху извршавања послова из своје надлежности“.

Предлагач овим решењем даје овлашћења овој служби да, поред прикупљања података, може вршити обраду података уписаних у евиденцију.

Ми смо амандманом предложили да се члан 6. брише. Разлог за подношење овог амандмана је идентичан разлозима за подношење свих

осталих амандмана на овај предлог закона, којима смо предложили брисање сваког члана закона појединачно.

Став СРС је да ове измене и допуне не треба усвајати, већ треба донети нов и свеобухватни закон. Од 2005. године, када је усвојен основни закон, до данас су вршене честе измене Закона и много је боље донети нов закон но вршити опет измене и допуне постојећег.

Иначе, предлагач овај закон мења по хитном поступку због прилагођавања Закона о Националној академији, који је такође на дневном реду ове седнице. Предлажем да послушате шта вам је тим поводом др Војислав Шешељ рекао у расправи у начелу, да озбиљно прихватите сугестије Српске радикалне странке јер, поновићу оно што је др Војислав Шешељ рекао – обуке и усавршавања нема без читања књига.

Све критике Посланичке групе Српске радикалне странке су добронамерне, конструктивне критике. Није добро што представници власти не желе да прихвате, па се често нађу у прилици да се врло брзо неки закон опет нађе на дневном реду како би опет био измењен. Сигурно је да такву судбину чека и овај закон уколико не прихватите наше сугестије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Љубеновићу.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, у смислу овог закона ће требати донети подзаконска акта која треба у року од шест месеци да ступе на снагу, и ја верујем да ће то бити урађено и брже да би закон што пре био спроводљив и да би ова држава ишла напред. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Предложени члан 6. гласи: „Служба за управљање кадровима може вршити обраду података уписаних у Централну кадровску евиденцију у сврху извршавања послова из своје надлежности.“

Ми овим амандманом појачавамо заштиту података о личности, наравно, у складу са чланом 42. Устава Републике Србије, и предлажемо да ова одредба гласи: „Служба за управљање кадровима може вршити обраду података уписаних у Централну кадровску евиденцију у сврху извршавања послова из своје надлежности“, и додајемо страшно важан део: „обавезно обавештавајући државног службеника чије податке обрађује о садржају дотичне обраде, као и о потребама, односно основу по коме се врши обрада података о том државном службенику.“

Наиме, ја сам и у претходној расправи скренула пажњу на то да постоји заиста велики ризик од злоупотребе података о личности, што је, наравно, противуставно и противзаконито. Уосталом, ја сам сигурна да ви, министре Ружићу, не желите да до тога дође, али сам исто тако сигурна да још боље него ја знате да ситуација на терену врло често говори управо супротно, односно да се службене евиденције, нарочито о запосленима у државној управи, врло често или готово свакодневно злоупотребљавају од стране политичких комесара Српске напредне странке и клике око ове партије тако што се ти запослени уцењују, прети им се задржавањем радног места, што је апсолутно недопустиво, и ви имате милионе људи који су запослени у државној управи у овој земљи, или за њу раде, који у сваком тренутку могу да вам докажу ово о чему сам ја говорила.

Молим вас да узмете овај амандман у обзир и заштитите наше запослене у државној управи.

(Владимир Орлић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Тепић.

Имате основа за реплику, господине Орлићу, помињање Српске напредне странке. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Занимљиво је ово са уцењивањем људи.

Помињали смо ми данас неко славно прошло доба и причу о томе како је ко пролазио уколико је желео да било које своје право оствари, укључујући и радно право, а зависио је од воље оних који су данас страшно забринути за права људи и употребљавање или злоупотребљавање њихових података по питању уцена итд.

Било би интересантно да једног дана неко направи анализу, прецизну и јасну, колико је само људи, баш у време оних који су се сада над овим питањем забринули, под принудом морало да потпише приступницу за странку којој су припадали или странке којима су припадали, колико је људи било уцењено губитком радног места, колико људи је остајало без посла, колико је људи, иако нису били непосредно везани радним местом али су били у својству приватника ангажовани на, рецимо, набавкама за институције, имало апсолутну забрану приласка било

чему само зато што се знало да нису њихови чланови, да нису њихови симпатизери, само зато што се, на пример, знало да подржавају некога другог, неког с ким се они политички не слажу, које никада нису доживљавали као политичке конкуренте или противнике у било ком цивилизованом смислу те речи већ увек као мрске непријатеље.

Е, ти се данас питају над Српском напредном странком, а ми баш данас на овој седници причамо о сектору у ком је СНС, та страшна већина, зауставила неконтролисано запошљавање. Они који су црпили сваки ресурс да своје потребе намирe а тамо где су имали интерес људе уцењивали, животно их уцењивали, егзистенцијално уцењивали, данас питају нас који смо ту појаву зауставили и сузбили да ли ту нешто има.

(Председавајући: Захваљујем, колега Орлићу.)

Тиме завршавам, господине председавајући.

То је оно што смо већ именовали овде, то је тешко лицемерје.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

Реплика? Ви сте изазвали реплику, а у одговору који сте добили ниједног тренутка нисте били споменути. Мени је јасан циљ који желите да постигнете, али настављамо са радом.

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Здравко Станковић и Горан Богдановић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели Божидар Делић, Вјерица Радета и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч?

Господине Красићу, желите реч? (Не.)

Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, постоји изрека – нигде се људи не осећају мањим него испред шалтера и већим него иза шалтера. Смисао свих ових закона и овог члана је да се таквом понашању једном стане на пут. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Овде се ради о року за утврђивање подзаконских аката који треба да прате овај закон, наравно, као и сваки други, и дат је у Предлогу закона рок од шест месеци, што је предуг рок, а с друге стране може да направи и пуно проблема.

Уверени у то да у Влади Србије, можда не баш у сали где седе министри али да око њих има довољно паметних, писмених људи, ми смо уверени у то да то може да се уради за 60 дана. И то је оно што пише у нашем амандману, а то значи да се рок за подзаконске акте са шест месеци сведе на два месеца. То би било јако важно и због тога што би тиме били јасни параметри за креирање буџета за следећу годину, јер ти подзаконски акти сами по себи производе нека трошења, сигурно – приходе вероватно не, али нека трошења сигурно – и онда би било добро да онај ко креира буџет за следећу годину зна колики ће бити нови трошкови везани за усвајање подзаконских аката који су везани за овај закон.

Понављам, сигурно је у свакој влади било неколико неписмених људи, негде потпуно неписмених, негде злонамерних, негде добронамерних али на погрешну страну, све је то могуће, али се ја уздам у нементорисане и некоучанисане државне службенике, којих има. То је она трећина која ради у администрацији. Рекао сам већ – једна трећина не ради ништа, једна трећина боље да не ради ништа и једна трећина ради. Е па дајте овој трећини која ради, и добро је да нешто ради, да подзаконске акте из ове области, као и код других закона, уреди и среди у року од два месеца. То је сасвим довољно; и много компликованији закони били су уређени подзаконским актима за много краће време. Ако вам треба нека стручна помоћ, слободно се обратите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Живковићу.

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Радослав Милојичић, Дејан Николић и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Реч има народна посланица Олена Папуга.

Изволите.

ОЛЕНА ПАПУГА: Поштовани, па исто смо предложили да се рок за доношење подзаконских аката са шест месеци уреди на три месеца, једноставно из разлога да се закон неће примењивати у тим месецима док се доносе подзаконска акта, а да би се закон што пре примењивао, предложили смо краћи рок.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Весна Николић Вукајловић, Вјерица Радета и Зоран Красић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Овај члан припада тзв. прелазним и завршним одредбама Предлога закона и, господине Милићевићу, ево, ја ћу да почнем да читам. Каже овако: „Прописи донети до дана ступања на снагу овог закона настављају“. Значи, прописи настављају.

Не знам како је ово могло да прође Секретаријат за законодавство и како је могло да прође на нашем одбору који води рачуна о правнотехничким аспектима Предлога закона и оним нашим јединственим методолошким мерилима за писање прописа који долазе на дневни ред Народне скупштине, али сад смо схватили да прописи настављају.

Па није нагласак на прописима, ваљда је нагласак на томе да органи који треба да поступају у неком интеррегнуму нешто примењују. Очигледно ви као предлагачи имате групу људи који оно што је жаргонски претварате у обавезујуће норме. Донекле сте у праву, норме треба да комуницирају са свакодневним животом, али није ствар у терминима, ствар је у логици. Овде логика очигледно није добра ствар.

Међутим, ми нисмо поднели само због овога овај амандман. Поднели смо зато што се не слажемо са идејом формирања Националне академије за јавну управу, о чему смо поприлично испричали и навели који су главни разлози, али ја вас молим, само запамтите главну ствар – од ЕУ неће бити ништа, од тог пута неће бити ништа, а онда ће да се ускрате и те донације, и ти кредити, и онда све пада на терет грађана Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Красићу.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, члан 8. каже: „Прописи донети до дана ... примењиваће се ... ако нису у супротности са одредбама овог закона“. Ја мислим да је то у реду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Ружица Николић, Вјерица Радета и Зоран Красић и заједно Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Па, ево, дошли смо до Прелазних и завршних одредаба Предлога закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима и, изгледа, нисмо успели да убедимо министра да прихвати неке од наших амандмана, а било би добро да јесте.

Ми српски радикали смо предложили да се бришу све одредбе, сви чланови овога закона, зато што мислимо да нема сврхе доносити парцијално, и то девети пут за неколико година мењати један закон. Ако неки закон треба девет пута да се мења, онда је то ваљда довољан разлог да неком падне на памет да седне па да се напише један целовит закон, који би био заиста свеобухватан. Али и да није тако, ово што предвиђате у члану 9. и у свим овим прелазним и завршним одредбама није вам добро решење.

Ви сте тамо у члану 7. рекли да се за подзаконске акте треба чекати шест месеци, па онда 90 дана усаглашавање подзаконских аката са одредбама овог закона, а онда сад кажете да ће се стручно усавршавање државних службеника за 2017. годину спроводити на основу програма стручног усавршавања који су за ову годину донети у складу са раније важећим прописима. Требало је бар да напишете да ће се наставити.

Шта ћете за три месеца? Који је то програм? Кога ћете уопште и на који начин усавршавати уколико сте предвидели да ће то радити ови неки ментори и остали које сте предвидели у овој академији? И нисте нам одговорили на питање ко су ти људи, који је то професионални профил, јер у овим предлозима закона тога нема, који ће вршити ту обуку. Ми смо убеђени у то да ће то радити ваши партијски кадрови, који и сами не знају посао, који и сами имају сумњиве дипломе, који се и сами гурају у локалним самоуправама па ко ујутру дође први, чека га столица, а ко мало закасни, нема где да седне.

И то јесте чињеница у држави Србији и то јесте велики проблем. Дакле, није проблем велики број службеника. На многим местима службеника недостаје, говорили смо о томе, пре свега када су у питању

инспекције. Да би се ефикасније радило, мора бити у свим инспекцијским службама више инспектора. Али ви не водите рачуна о томе. Иду београдски избори. Вама требају капиларни гласови. Сада ће сви ови људи бити запослени на одређено време, па ко донесе слику гласачког листића добиће још три месеца на одређено време, а на неодређено тешко да ће добити, јер онда иду неки други избори итд.

И, ово је јавна тајна. О овоме мора потпуно отворено да се проговори и да грађани Србије, у овом случају грађани Београда, који ће ваљда први на биралишта, треба да знају да су то велике преваре и да слободно могу да им сликају гласачки листић где ће заокружити њихову листу, али да после тога заокруже све друге осим оне за коју стварно желе да гласају и то ће им бити важећи гласачки листић. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 9. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, знам да је ова Влада доста урадила на државним службеницима, на јавним службама и мислим да цело овај закон има ту интенцију да се та служба максимално уозбиљи. Ми смо ти који смо забранили страначко запошљавање и то никако неки народни посланици да схвате. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

Примили сте оставке народних посланика Ивана Карића, др Бранислава Блажића и Марка Гавриловића на функцију народног посланика у Народној скупштини Републике Србије и извештај Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине Републике Србије поводом разматрања ових оставки, који је утврдио да је подношењем оставки наступио случај из члана 88. став 1. тачка 2) Закона о избору народних посланика и предлаже да Народна скупштина, у смислу члана 88. ст. 3. и 4. истог закона, констатује престанак мандата овим народним посланицима.

Сагласно члану 88. став 1. тачка 2) и ст. 3. и 4. Закона о избору народних посланика, Народна скупштина, на предлог Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине констатује да је престао мандат пре истека времена на које су изабрани народним посланицима Ивану Карићу, др Браниславу Блажићу и Марку Гавриловићу даном подношења оставке.

Сагласно Закону о избору народних посланика, извршиће се попуњавање упражњених посланичких места у Народној скупштини.

Настављамо са радом.

На члан 10. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Вјерица Радета, Никола Савић и Зоран Красић и заједно Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: То је члан који се односи на Прелазне и завршне одредбе и, ево, за селекцију и акредитацију предавача – значи, треба да се изврши селекција и упућује се јавни позив. То је први став. Значи, Национална академија постаје завод за селекцију.

Трећи став је врло важан, где они који су и досада селектовани и који држе предавања у 2017. години као селектовани настављају и даље да држе предавања. А ту су селектовани маја ове године, господине Ружићу, и ЦРТА и Европски покрет у Србији, тако да сте ви, практично, Министарство, Национална академија будућа, проточни бојлер за паре из ЕУ. Пошто не могу директно да дају невладиним организацијама, онда они, фол, као уче нешто државне службенике према програмима.

А како их акредитујете? Па, ево, имали сте онај први позив маја месеца, па се јавило њих 15, прошло је 10, па онда ова два написали приговоре, па ови из ЕУ позвали па рекли – морате и ова два да ставите тамо, како ми њима да исплатимо паре за оно што су радили овде...

И, то је цела суштина ових измена Закона о државним службеницима и оног закона о Националној академији – како да се финансирају невладине организације које ван државне управе уче, или би требало да уче, државне службенике како да примењују прописе. Које прописе, Републике Србије или прописе ЕУ? Ето, то је та прича.

И, то ће да буде држи воду док мајстори оду. Докле буде нешто мало парица из ЕУ, а имате шест уговора закључених са ЕУ како да се трансформише државна управа у Републици Србији, како јавни сектор да се прилагоди ЕУ, биће некако. Кад то пукне, сви ће они да добију отказ у државној управи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу.

Реч има подносилац амандмана, народна посланица Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Поштовани посланици, поштовани гости, ја сам још једном с великом пажњом проучила овај закон, док смо о овим амандманима

расправљали, и дошла сам до следећег закључка. Ником заиста није успело да спасе неког од њега самог, те тако и ови наши предлози амандмана, и овог амандмана на члан 10. да се брише, неће успети да спасу законодавца од његових исхитрених и лоших одлука. Тако ће овај закон, вероватно, јер владајућа већина је заиста већина, бити усвојен и ми ћемо имати проблем који нисмо морали да имамо.

Једно је сигурно, све може да се купи. Може, видимо, да се купи и диплома, могу да се купе оцене, може све да се купи. Међутим, једна ствар не може да се купи. Ја сам довољно древна да могу то да кажем – искуство не може да се купи.

Значи, те на брзину донете одлуке, ти коучи који ће инструктирати државне службенике, то је нешто што је потпуно непотребно. Колико знам, образовање има своје министарство и ми смо, ево, веома скоро расправљали и о томе.

Овај је закон, још једном ћу рећи због чега смо предвидели измене, ових последњих неколико чланова да се бришу, један лош закон, који се од 2005. досада мењао осам до девет пута и опет ћемо имати један закон који није примерен оним потребама које ми имамо у државној управи.

Још једном вас молим, министре, да размислите о овом закону. Још увек није касно да се неке ствари промене. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Павловић.

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, ја сам напосто дирнут претходном дискусијом.

Овде се ради о селекцији итд. Споменути су коучи, тренери итд. Ја бих врло радо подржао и оно претходно, али мислим да је овај мој амандман и члан који је прописала Влада далеко, далеко бољи.

Наиме, о чему се ради? Особе које приговарају су дошле на листи лајф коуча, тренера за мапе ума. Носилац листе је био електричар који је себе представљао као економисту, познатији као стечајни управник, а овде наступио са хором „Никад им доста није било“ и благо глумима...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ристичевићу, хајде да се вратимо на амандман, молим вас.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Па ја говорим о селекцији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Дакле, они сами нису направили ту селекцију тренера, па су за тренера имали ону особу или оне особе у једној особи, које сам већ набројао. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Горица Гајић, Дејан Шулкић и Милан Лапчевић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Радослав Милојичић, Дејан Николић и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Реч има народна посланица Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Ево још једног амандмана којим доследно, како у претходном предлогу закона о Националној академији тако и у овом закону о државним службеницима, у делу у ком се прича о њиховом стручном усавршавању, тражим да се бришу термини „коуч“ и „коучинг“.

У три наврата досад молила сам предлагача закона да објасни разлоге због којих смо сматрали да једну алтернативну методу популарне психологије треба издвојити у односу на све остале методе популарне психологије и, нарочито, у односу на званичне методе које постижу сличне резултате и њихове неке стручне термине, који још и рогобатно звуче на нашем језику и представљају туђице, уградити у сад већ два закона. Остала сам без одговора.

Још једном молим предлагача закона, који тренутно уопште не слуша шта ја причам него се домунђава са својим сарадницима па можда зато и не зна да му народни посланик уопште поставља питање, да објасни грађанима Србије зашто већ у два закона уграђујемо коуче и коучинге и зашто је тој методи популарне психологије дата предност у односу на све остале друге алтернативне методе, а посебно у односу на званичне методе психотерапије које постижу исте резултате. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Стаменковић.

Реч има народни посланик Балша Божовић, по амандману.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Подржао бих амандман мојих колега који говори о томе да и овај амандман треба да се обрише, из простог разлога што, очигледно, није коректно да амандмани опозиције не буду, господине министре, од вас чак прокоментарисани.

Ја сам се на миру повукао да бих још једном прочитао предлог измена и допуна Закона. И колегиница Мариника Тепић и моје колеге посланици и посланице из ДС-а су, мислим, суштински желели да допринесу при лошем предлогу измена и допуна и сматрам да је заиста потребно не само да се укључите у ову дискусију већ да спасете свој образ и да почнете, ево, у последњим тренуцима да усвајате амандмане опозиције.

Да ли је коуч, да ли је тренер, да ли је, како беше, кочи из мађарског села у 15. веку... Поновите још једном ту причу; малочас смо водили дебату, још увек нам није докраја разјашњено; због свега тога многи зли језици, не ми али злонамерни говоре да је у питању кочијашка академија а не академија која ће водити рачуна о професионалнијем раду државних службеника. А знамо како се државни службеници у Србији понашају, посебно они које је поставила СНС страначким запошљавањем, након забране запошљавања у јавном сектору.

Дакле, веома је важно да се укључите у дебату, да покушамо да спасимо образ, и ваш као министра и нас као народних представника, и да почнете да усвајате амандмане опозиције. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Божовићу.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, реплика на помињање Српске напредне странке.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Тридесет осам хиљада је мање запослених у том сектору за који се неко брине, након забране, пошто је било питање. И ми смо тај број рекли не једном, него више пута. Ако некога занима укупно јавни сектор, и то смо рекли али није спорно да се понови, да се утврди – 80.000 је мање запослених у том сектору укупно након што су ступиле на снагу те мере које је страшна СНС, од које се неки страше, изгледа, и данас, усвојила, спровела.

И сад једно логично питање – ако СНС ради то за шта је оптужујете, где су онда ти људи, како то да су укупно бројеви мањи, како је то могуће?

За чији то интерес онда СНС ради ако је оптужујете да помаже себи, а она, изгледа, себе, из вашег угла, саботира?

Да се уозбиљимо. Српска напредна странка зна шта је држава. Српска напредна странка, када каже шта су јој циљеви, њима се бави озбиљно. Друга је ствар што неки нису у стању да то раздвоје, разлуче, и што нису у стању да прихвате да људи не гледају ствари на исти начин на који гледају они, да када неко хоће да се бави државом он то стварно може да ради, да се не претвара, да у томе нема ни фраза ни фолирања као што је било у њихово време, да неко заиста хоће да дуг смањује и успева да га смањи, да неко заиста хоће да се против незапослености бори и успева да направи резултате. Све оно што је за њих представљало само пусте и празне речи, данас се ради стварно.

Ко то не може да схвати, прихвати, његова је ствар, само нека се мање бави СНС-ом. Што се мање буде срамотио оваквим речима и наступима, боље ће њему бити. Ја то говорим најдобронамерније.

И ното бене на самом крају, пошто је то неко коментарисао, молим вас, немојте на изборни дан да фотографишете листиће или било шта друго, то није по закону.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Здравко Станковић и Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Шешељ, Вјерица Радета и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово је последњи амандман на овај предлог закона, јер се ради о последњем члану закона, али је истовремено и последњи амандман који су посланици СРС поднели на ове законе о којима данас расправљамо. Ради јавности желим да искористим ово време да скренем пажњу да ми заиста озбиљно радимо овај посао и да сваки наш амандман и те како има смисла и да, пре свега, одражава наш политички став према одређеној материји која се уређује законом.

Следећи закон о којем ће се расправљати у појединостима је Предлог закона о електронском документу, електронској идентификацији и услугама од поверења у електронском пословању. Ми ту нисмо подносили

амандмане, зато што сматрамо да је то технички закон, да је он последица савремених технологија и да то заиста треба да постоји у правном систему, али смо мислили да то чак не треба да буде регулисано законом него подзаконским актом, али да не бисмо уносили заблуду, нисмо хтели на тај начин да интервенишемо.

Што се тиче овог амандмана на члан 11, који говори о ступању на снагу закона, ви сте нам из Министарства одговорили да не можете прихватити амандман зато што је предлог члана 11. у складу са Уставом Републике Србије. Нико није помињао у амандману Устав, нити смо ми рекли да није у складу са Уставом тај члан који говори о ступању на снагу закона, али смо рекли да о целом предлогу закона није требало ни расправљати нити треба гласати о њему.

Последица тог нашег односа према овом предлогу закона јесте управо то да треба да се брише и овај последњи члан, јер ако нема закона, онда нема шта ни да ступи на снагу.

Мислим да је ово такође добро да се објасни ради јавности, пошто посланици власти често злоупотребљавају време, којег имају доста више него посланици опозиције, па онда покушавају да исмеју амандмане у којима посланици траже да се одређени чланови бришу ...

(Председавајући: Захваљујем.)

Завршавам.

Ово је једини начин да се искаже политички став према одређеној предлогу Владе Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета.

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, оно што сви треба да схвате јесте да овај закон и пратећи закони покушавају да помогну да се кроз јавне службе, да се кроз државне службенике коначно уреди држава Србија и да наши грађани не доживљавају насиље државе над грађанима. С тим у вези треба подржати све оне који, за разлику од других, који су само владали државом, ова Влада покушава да уређује државу и наравно да ми народни посланици то подржавамо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

Реч има представник предлагача, министар Бранко Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Пре свега, желим да се захвалим и на овом амандману и на свим амандманима који су поднети на Закон о државним службеницима. Наравно да наша интенција није била да се на било који начин исмевамо амандманима који су поднети, нити на форму тих амандмана. Покушали смо да све оно што је конструктивно заиста уважимо.

Нажалост, није био велики број амандмана те врсте или те природе. Усвојена су два амандмана на овај закон, четири на претходни. Мислим да су и ти амандмани допринели да сам садржај закона буде бољи.

Што се тиче писања закона, рекао бих да је написан сасвим јасно и правнички и суштински. Не бих, нити имам намеру, нити могу по Пословнику о раду да улазим у политичку раван критика које су долазиле, легитимних критика наравно, од стране опозиције, нити сам сматрао да има потребе да на тако нешто одговарам.

Усвајањем овог закона спровођење реформе јавне управе ће добити још више на интензитету и то је најважније за грађанке и грађане Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Ружићу.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ставови 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова, због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

Поштовани народни посланици, сада у складу са чланом 87. Пословника Народне скупштине одређујем паузу у трајању од једног часа.

Са радом настављамо у 13.40 часова. Захваљујем.

(После паузе – 13.45)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Даме и господа народни посланици, прелазимо на 3. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ИНФОРМАЦИОНОЈ БЕЗБЕДНОСТИ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације, као и Мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Уважени господине министри са сарадницима, закон о измени Закона о информационој безбедности, који има промену у три члана, донет је пре неких годину дана. Смисао тог закона је да се Тело за координацију послова информационе безбедности издвоји из Управе за заједничке послове републичких органа.

Из образложења закона схватили смо да је то усклађивање са прописима ЕУ, о чему постоји изјава на крају тог закона и то мени није ништа спорно, без обзира на то шта мислим о ЕУ. Међутим, мени овде није јасна једна ствар и волео бих да ми господин министар са својим сарадницима ово појасни.

Наиме, како је Центар за безбедност ИКТ система постао у скраћеници ЦЕРТ?

Зашто то питам? Ја сам врло брижљиво проучавао и одакле могу да нађем шта значи ЦЕРТ, и нашао сам да је ЦЕРТ један апсолутни НАТО термин, да је то *Computer Emergency Response Team*. И сад ја постављам питање да ли ми овде говоримо о европским интеграцијама или о евроатлантским интеграцијама, што је супротно јавно прокламованом ставу Републике Србије да смо војно неутрални.

Шта ће нама НАТО термин? Јер, кажем, не видим како је могао Центар за безбедности ИКТ система, по којој варијанти скраћивања је он могао да постане ЦЕРТ? Волео бих да ми то неко објасни.

Иначе, закон као закон је апсолутно потребан, јер информациона безбедност је нешто што је врло битно.

Надам се да ћу добити објашњење, па да не бих морао по другом... И зато је „брише се“, јер сматрамо да је ово непотребно и мислимо да је могло да остане као што је било. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Весовићу.

Реч има министар др Расим Љајић.

Изволите, министре.

РАСИМ ЉАЈИЋ: Ево, врло кратко.

Ви сте тачно рекли шта је скраћеница ЦЕРТ. Тако је у читавом свету, у законодавствима свих земаља се користи иста скраћеница.

Сами сте рекли да је суштина измене овог закона буквално у том једном члану, да послове тог ЦЕРТ-а неће радити Служба за заједничке послове, већ новоформирана Канцеларија за информатичко друштво, и не видим ту никакав посебан проблем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.) Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Дакле, малопре сам чуо потврду од господина министра да је то НАТО термин, јер га ја нигде нисам нашао осим у изворним документима НАТО-а, што ми не свиђа и зато је да се тај члан брише.

А трећи члан, који у ствари говори о разлогу хитности доношења овог закона и његово укључивање у правни систем Републике Србије за осам дана од објављивања у „Службеном гласнику“ – зашто то обрисати? Дакле, у разлозима сте написали – који су од изузетног значаја за очување безбедности рачунарске мреже републичких органа, односно превенцију и заштиту од евентуалних напада на мрежу који могу изазвати штету по функционисање државних органа повезаних на републичку рачунарску мрежу.

Дакле, господине министре, ви сте били министар и у Влади пре реконструкције и били сте министар у Влади 2016. године, у истом ресору,

када је донет овај закон. Није ми јасно шта се то променило од 2016. до 2017. године, односно када нам је било потребно да схватимо ту хитност. Да ли онда није постојала а сада је настала или се у међувремену променило нешто друго за шта не знам шта је у питању?

Дакле, не видим да је и ово имало смисла и зато смо предложили да се сва три члана бришу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Весовићу.

Реч има Владимир Орлић, по амандману.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Једна реченица, господине председавајући.

Позивам да се не прихвати и, ако је уопште питање порекла термина релевантно за све ово, у праву је господин министар, то се заиста зове тако у целом свету. Ево, управо проверавам док о томе причамо, тако се зове и у Русији. Можда помогне. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 4. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЕЛЕКТРОНСКОМ ДОКУМЕНТУ, ЕЛЕКТРОНСКОЈ ИДЕНТИФИКАЦИЈИ И УСЛУГАМА ОД ПОВЕРЕЊА У ЕЛЕКТРОНСКОМ ПОСЛОВАЊУ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане који су на Предлог закона о електронском документу, електронској идентификацији и услугама од поверења у електронском пословању поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације, као и Мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 2. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Соња Павловић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народна посланица Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Поштоване колеге, поштовани министре, ово је један од наших амандмана који је усвојен, већина амандмана нам је усвојена. Драго ми је због тога, јер видим да министарство на чијем је челу господин Љајић зна одакле позитивни ветрови дувају и одакле долазе промене.

Оно што бих хтела да истакнем и мислим да би сви то требало озбиљно да схвате, ми нисмо информатички софистициран народ. Значи, требало би да схватимо да послати мејл, то моје колеге информатичари много боље знају од мене, није прави обим електронског пословања, то је тек један његов минимални део.

Оно што бих хтела да поручим посланицима и грађанима Србије јесте да електронско пословање може много да олакша живот и само пословање, међутим, може много и да га отежа. То је оно што смо ми управо искуствено имали прилике да осетимо, сви они који раде у здравству, који раде у пореским службама, сви који раде у грађевинарству и везани су за ЦЕОП процедуру. Значи, искуства су веома лоша.

Зашто смо инсистирали на томе да се у члану 2. електронско пословање дефинише и да стоји само за физичка и правна лица, да се не издвајају органи јавне власти? Зато што они, заправо, јесу правна лица и не треба да буду посебно издвојени.

Овом приликом, кад причам о органима јавне власти, сматрам да ће овај закон бити прекретница и да ћу ја моћи већ своје следеће амандмане да пошаљем у електронском документу, са квалификованим електронским сертификованим потписом, а не да ћу морати да трчим на писарницу и то чиним у последњем тренутку. Једино тако смо, сматрамо, нешто унапредили рад Скупштине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

Да нагласим да су Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације, прихватили амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Балша Божовић, Александра Јерков, Дејан Николић, Весна Марјановић, Горан Јешић, Маја Виденовић, Томислав Жигманов и Душан Петровић.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Уважени председавајући, министре, три амандмана је прихваћено Демократској странци и не видим зашто и овај амандман није прихваћен.

Нема овде никакве суштинске разлике. Предлажемо конкретно да се дода у овом члану и члан 4а, који гласи да је неопходно додати и појам архивске грађе. Сматрамо да је њега неопходно дефинисати, пре свега, ради бољег разумевања овог закона. Никакве друге разлике у овом нашем предложеном амандману нема, тако да мислимо да је и овај амандман требало прихватити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Милојичићу.

Реч има министар Расим Љајић.

Изволите.

РАСИМ ЉАЈИЋ: Морам да кажем да је у нашем првобитном предлогу била одредба коју сте ви кроз амандман истакли. Међутим, Секретаријат за законодавство је сматрао да не можемо овим законом регулисати питање архивске грађе, односно да изменама прописа у једној области регулишемо неку другу област. Тако да су то били разлози зашто нисмо могли да прихватимо овај амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На члан 6. амандман су заједно поднеле народни посланици Татјана Мацура и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Соња Павловић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има народна посланица Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: За овај амандман ми је изузетно драго што је прихваћен, јер то је један од примера где негде увек стављамо са стране особе са инвалидитетом; намерно или сасвим случајно, што мислим да је овде о томе реч. Ту смо речи да треба да су доступни особи са инвалидитетом заменили речима: „једнако су доступни и особама са инвалидитетом“, а речи: „у мери у којој је то могуће“ бришу се.

Чим ми ставимо могућност, у мери у којој је то могуће, то значи да нешто није обавезујуће. Ми сматрамо да то апсолутно не сме да се деси и да предлог овог закона треба да држи до једнакости свих грађана, у овом случају особа са инвалидитетом. Касније се подзаконским актима, разним приручницима. Као што, рецимо, у грађевинарству имамо приручник о приступачности за особе са инвалидитетом и стара лица, исто тако ће се овде направити нека подзаконска акта, ја то тако видим, где ће се остварити могућности да особе са инвалидитетом имају једнак третман као и све друге особе у овом закону. Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Изволите, министре.

РАСИМ ЉАЈИЋ: Морам да кажем да смо ми у потпуности преузели формулацију која постоји у европској директиви, везано за особе са инвалидитетом. Међутим, с обзиром на велики број амандмана на овај члан, одабрали смо један избалансиран приступ, који постоји у вашем амандману. Дакле он је нешто више од онога што смо ми понудили али, опет, и мање од онога што је тражено неким другим амандманима, тако да нам се чини да смо овде помирили неке две крајности које смо имали и спречили сваки вид политизације овог члана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Изволите, Соња Павловић.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Захваљујем се министру Љајићу на одговору, захваљујем се и на његовом приступу овој проблематици.

Можда је велики број амандмана на овај члан био из тог разлога што се овде подзаконска акта и приручници и правила, кад су у питању особе са инвалидитетом, не поштују до краја.

Значи, ми имамо у законодавству потпуно правилан третман тих особа, а онда имплементација тога у реалном животу заправо није таква. Ето, ми смо желели да у овом закону не постоји могућност да може и не мора да буде једнако доступно особама са инвалидитетом, међутим искуство нам је показало да овде, нажалост, на нашем поднебљу мора да стоји – мора да буде једнако доступно особама са инвалидитетом. Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим се после члана 6. додаје члан 6а. поднео је народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим се после члана 6. додају назив члана и члан 6а. заједно су поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Соња Павловић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај и инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има народна посланица Соња Павловић.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Такође ми је изузетно драго што је овај амандман прихваћен, из следећег разлога. Искуство је показало да су колеге које су у послу око добијања грађевинских дозвола у ЦЕОП процедури у последње две године у великом паклу, симболички речено. Лоши софтвери, загушени трансфери система... Значи, људи хоће да послују електронски, међутим, то је веома отежано. А отежано је нарочито због слободног тумачења досадашњих закона и подзаконских аката који су у овој области били важећи.

Показало се да ту постоји низ недостатака и потпуно апсурдних захтева да, рецимо, електронски документ није довољно израдити само у једној од доступних информационо-комуникационих технологија већ да треба урадити у две, у три, у четири, већ како ко може, и то је велики губитак на времену, те се у овом случају људи којима би ова проблематика требало да буде веома доступна и једноставна веома муче, јер покушавају да задовоље неке критеријуме. Најмањи им је проблем њихов посао, али ова процедура је постала крајње заморна и велики губитак времена и сматрамо да барем овом малом изменом можемо да допринесемо побољшању те процедуре. Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 8. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има министар Љајић.

Изволите.

РАСИМ ЉАЈИЋ: Измена која се тражи овим амандманом биће прихваћена кроз правно техничку редакцију, дакле нема потребе да прихватимо амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Соња Павловић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Само бих желела једну поруку. Сви знамо, надам се, да иза ових врата постоји реалан живот и да се људи у њему муче. Муче се са оваквим технологијама које су напредне, нове и које би требало да им олакшају живот, међутим, то се, нажалост, не дешава. Значи, муче се службеници Пореске управе и корисници њихових услуга, муче се здравствени радници и корисници њихових услуга, муче се инжењери у ЦЕОП процедури и корисници њихових услуга.

Овај закон би требало да стави тачку на сва произвољна тумачења закона и све произвољне интерне правилнике који у разним службама постоје. Значи, уколико електронски документ садржи електронски потпис или печат физичког лица или овлашћеног лица правног субјекта, свака друга форма потписа или печата истог физичког лица или овлашћеног лица правног субјекта је излишна.

Ми смо инсистирали на овој измени зато што смо често у пракси имали ситуације да се осим електронског сертификованог квалификованог потписа тражи да се аплицирају својеручни потписи. То представља велики проблем, велики губитак времена и добијамо огромне и тешке фајлове, које тешко можемо да лако пустимо кроз систем за трансфер електронског

документа. Значи, желимо да то поједноставимо и да непотребно избацимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Тирић, Радослав Милојичић, Балша Божовић, Александра Јерков, Дејан Николић, Весна Марјановић, Горан Јешић, Маја Виденовић, Томислав Жигманов и Душан Петровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите, колега.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, министре, овим амандманом предлагемо конкретно додавање става 5, који гласи да копија електронског документа на папиру треба и мора да садржи ознаку да се ради о копији електронског документа.

Сматрамо да је потребно да се и на овај начин означи да се ради о копији електронског документа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

На члан 11. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Реч има народна посланица Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Ово је први од десет амандмана који је предлагач закона усвојио, а свих десет се односе на исправке правописних, словних и граматичких грешака. Мени је драго да је предлагач закона усвајањем ових амандмана показао разумевање за то да треба да имамо писмене законе, међутим, хтела бих да замолим да убудуће, када се шаљу предлози закона у Скупштину, неко то ипак од лектора или колега који је стручњак за језик погледа, јер у овом предлогу закона стварно има доста словних грешака, има их више него што сам поднела амандмана.

Лично то доживљавам као непоштовање Народне скупштине. Не мора да значи да је вама то на уму, вероватно је брзина у питању, али да не бисте остављали тај утисак, молим за убудуће. Наглашавам да није само из вашег министарства то стигло, буквално из сваког министарства досад је стизало са правописним и словним грешкама, али примећујем и да се полако побољшава ситуација како нам стижу нови закони.

Тако да, у том смислу, ето само да скренем пажњу за убудуће да се обрати пажња да ипак то дође у некој писменијој форми, јер не можемо да се љутимо на нашу децу да су неписмена, да су оваква и онаква ако ми из

овог највишег законодавног тела упорно шаљемо поруку да је то нешто прихватљиво. Морамо пример да им пружимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

Реч има министар Расим Љајић.

Изволите.

РАСИМ ЉАЈИЋ: Заиста се извињавам због грешака којих има више него што би иначе било прихватљиво. Увек ће их бити, али овде их има нешто више. Али то заиста није никакав доказ непоштовања, најмање Народне скупштине.

Ми смо, на крају крајева, од 49 предложених амандмана, прихватили 23 и, верујте, нити знам да ли је неко из власти, опозиције, из које је странке. Уколико нам се учинило да за 5% побољшава или прецизира текст овог закона, ми смо то прихватили. Према томе, да смо мислили да на било који начин ниподаштавамо и ваш труд и рад, не бисмо то радили.

Али овде је увек проблем. Ако прихватите више амандмана, кажу – ево, послали су нам лош закон па су морали да прихвате амандмане. Ако не прихватимо амандмане, онда кажу – не поштујете предлоге који стижу из опозиције. Никако не можете наћи неку средину.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Пре него што дам реч колеги Орлићу, само да нагласим да су Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Чисто због расправе, господине председавајући и господине министре. Наравно, поздрављам сваку прилику да се допринесе заједнички да се нешто учини још бољим, том смислу и оне исправке које су техничке или језичке. Све што доприноси томе да ствар буде боље, добро јесте.

Што се тиче конструктивног приступа, ја мислим да је доказ да бољег нема чињеница да је овако велики број амандмана прихваћен од стране предлагача. Дакле, ако ово није доказ позитивног и конструктивног приступа, бољи нећете наћи.

Када већ говоримо о тим техничким замеркама, чисто због оног коментара да је то својеврсно непоштовање и доказ нечега, па баш као што смо реаговали данас кад се овде потезао термин неписмености, увек је

добро водити рачуна и у том смислу скрећем пажњу предлагачу амандмана да се води оном чувеном и универзалном – да води рачуна о односу запажања труна у оку брата својега а пропуштања брвна у оку свом.

Колико је само техничких и правописних грешака у различитим предлозима амандмана управо од те посланичке групе дошло само за ову седницу, ми бисмо могли о томе да причамо цео божји дан. Ми то не радимо, али о томе да поведу рачуна пре него што следећи пут дају себи простора за коментар оне врсте. Било је ово конструктивно до сада; нема потребе да кваримо сада. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

На члан 11. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Марија Јањушевић, Зоран Радојичић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик др Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Ја бих искористио прилику да се господину министру Љајићу захвалим јер је отприлике једино то министарство, на чијем сте ви челу, нашло времена да прочита амандмане које предлаже опозиција и да можда на тај начин колеге са друге стране сале – кад кажем са друге стране сале, не мислим ништа ружно – схвате да ми не предлажемо само амандмане „брише се“, него нешто што има смисла.

Радило се о амандману на члан 23 – члан 23. се, иначе, зове Интероперабилност техничких система – где смо ми речи: „Министарство сарађује са надлежним телима Европске уније“ заменили речима: „Министарство сарађује са надлежним међународним телима“. То је управо оно што Српски покрет Двери покушава да у овом скупштинском пленуму већ годину дана објасни, да поред ЕУ постоје и друге земље, које нису чланице ЕУ, и да сарадњу не треба ограничити само на те земље које су чланице ЕУ, односно које функционишу по прописима ЕУ, јер треба да се сарађује и са другим прекограничним телима која нису подређена телима ЕУ, а ово прво иначе и подразумева земље ЕУ.

Сличан амандман смо пре непуних десет дана поднели на Закон о високом образовању, а он је од тог министарства одбијен. Ја вам се заиста захваљујем што сте нашли могућност да схватите да је ово у ствари на корист читаве земље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Весовићу.

Реч има министар Расим Љајић.

Изволите.

РАСИМ ЉАЈИЋ: Напросто, ваша формулација је била шира. Ми смо предложили да сарађујемо са надлежним телима ЕУ, а имамо интерес да сарађујемо у овом домену са земљама које су наши суседи пре свега, са другим земљама које нису чланице ЕУ, јер наше шеме отварају приступ другим земљама, ми такође користимо шеме других земаља и зато смо прихватили овај амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На члан 24. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Марија Јањушевић, Зоран Радојичић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман је, на основу члана 157. став 6. Пословника, поднео Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације.

Представник предлагача је на седници Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватио амандман а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На члан 25. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Балша Божовић, Александра Јерков, Дејан Николић, Весна Марјановић, Горан Јешић, Маја Виденовић, Томислав Жигманов и Душан Петровић и заједно Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Овај и наредна два амандмана су прихваћена. Сва три амандмана су језичког карактера, тако да не видимо овде прилику за некакво политичко надгорњавање. Свако ко је водио неки велики систем, од општине, министарства, јавног предузећа, зна да овакве ствари зависе од техничких служби, тако да није смак света и ако се овакве ствари десе, али би требало повести рачуна да их има што мање. Ниједан председник општине,

министар, директор не пише својом руком предложене амандмане, али ми смо ипак указали и драго нам је што су ови амандмани прихваћени. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Марија Јањушевић, Зоран Радојичић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има др Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, председавајући.

У члану 27. ми смо предложили амандмански да се избаце речи: „а најкасније у року од 24 сата од сазнања“, а да цео члан остане. Зашто? Зато што сматрамо да је у сфери информационих технологија 24 сата огроман временски период, у ком може да се изврши најразличитија злоупотреба свега онога што би било „украдено“, а чекамо да прође 24 сата док предузмемо нешто.

Ми смо чак, ако сте прочитали образложење, предложили да 24 сата остану, али не у овом смислу него као двадесетчетворосатна активност дежурства у инспекцији, да одмах по прибављању информација можемо да предузмемо кораке да би се безбедност корисника ових услуга дигла на највиши могући ниво.

Зато смо сматрали да је имало смисла прихватити ово. Нажалост, ви сте нашли да то није правилно, али сматрамо и даље да је 24 сата огроман период у сфери информационе технологије и за тај временски интервал могу најразличитије злоупотребе да се обаве. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Расим Љајић.

Изволите.

РАСИМ ЉАЈИЋ: И у *eIDAS* директиви постоји ова одредница од 24 сата. Дакле, најкасније у року од 24 сата. Ако кажемо – без одлагања, то је као оних пекарских пет минута. Кад ће бурек? За пет минута. А онда тих пет минута се развуку на сат времена. Према томе, то је био разлог, зато што смо хтели да избегнемо широка тумачења термина – без одлагања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 29. амандман је, на основу члана 157. став 6. Пословника, поднео Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације.

Представник предлагача је на седници Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватио амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман

у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Марија Јањушевић, Зоран Радојичић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици: заједно Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Балша Божовић, Александра Јерков, Дејан Николић, Весна Марјановић, Горан Јешић, Маја Виденовић, Томислав Жигманов и Душан Петровић и заједно Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Марија Јањушевић, Зоран Радојичић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има мр Иван Костић.

Изволите.

ИВАН КОСТИЋ: Поздрављам одлуку Министарства и понављам да је позитивно што је један министар неке конкретне ствари усвојио, за разлику од онога што смо доживљавали у протеклом периоду, да многе ствари које су имале и више смисла од овога нису прихваћене.

Покрет Двери је на члан 36 – Престанак пружања услуге издавања квалификованих електронских сертификата, у ставу 3. предложио да се брише реч: „односно Министарству“, зато што се на тај начин Министарство меша у тржишну политику и сматрамо да врши монополизацију на остале компаније које се баве овим сектором.

Апсолутно сматрамо да је ово исправна одлука, јер Министарство као надлежна установа не треба да се бави уређивањем тржишта у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Костићу.

На члан 36. амандман је, на основу члана 157. став 6. Пословника, поднео Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације.

Представник предлагача је на седници Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватио амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Марија Јањушевић, Зоран Радојичић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Марија Јањушевић, Зоран Радојичић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има мр Иван Костић.

Изволите.

ИВАН КОСТИЋ: Посланичка група Двери сматра да став 3. из члана 39. треба да се брише, а он гласи: „Знак поузданости из става 1. користи се до ступања Републике Србије у чланство у Европској унији“.

Сматрамо да је беспотребно да се појмови политичке променљивости као што је ЕУ убацују у законе, јер ни сами не знамо када ћемо ући у Европску унију и колико ће тај процес трајати.

Зато сматрамо да је овај став 3. био беспотребан, да се могло без тога. Не знамо зашто није прихваћено, али у сваком случају, један процес који нема краја, за који не знамо како ће се завршити, не треба да буде обавезујући у овом закону.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Костићу.

На члан 40. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Марија Јањушевић, Зоран Радојичић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има др Драган Весовић.

Изволите, колега Весовићу.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, председавајући.

У члану 40. предлагач је био предложио: „Квалификована услуга од поверења коју пружа страни пружалац услуге од поверења равноправна је са домаћом услугом“. Амандман Српског покрета Двери је ишао у смислу да је квалификована услуга од поверења коју пружа страни пружалац услуге од поверења у реципроцитету.

Дакле, ми смо захтевали а надлежно министарство и одбори су прихватили да то променимо, да на тај начин створимо једнаке услове и нашим фирмама на тржиштима других земаља, јер смо сведоци да у земљи Србији стране фирме имају повлашћен положај од стране земље Србије у односу на домаће фирме, а плус тога имају и субвенције од својих земаља из којих долазе, па смо хтели да овим амандманом у овом члану омогућимо поштене и фер услове и српским фирмама у оквиру ИТ технологије – у којима, иначе, поседујемо огроман потенцијал – и да на тај начин обезбедимо ситуацију која ће да омогући несметано функционисање наших фирми и ван наших граница. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала др Весовићу.

На члан 43. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Марија Јањушевић, Зоран Радојичић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 50. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 50. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 51. амандман са исправком је на основу члана 157. став 6. Пословника поднео Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације.

Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман са исправком у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Молим представника предлагача да се изјасни о амандману са исправком.

Изволите, министре.

РАСИМ ЉАЈИЋ: Ми смо прихватили амандман, а сад прихватамо и исправку.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На члан 51. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 58. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним

системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 59. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 62. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 62. амандман су заједно поднеле народне посланице Бранка Стаменковић и Татјана Мацура.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 65. амандман су заједно поднели народни посланици Соња Павловић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народна посланица Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Пре свега бих желела да истакнем да је досадашњи, важећи закон о електронском документу, електронском потпису био такорећи непримењив. Значи, силне су проблеме људи у пословању имали са тим законом и сви наши амандмани су дати искуствено.

Код ове измене смо тражили да инспекцијски надзор санкционише употребу интерних правилника који не спадају у подзаконска акта овог закона. То нисмо случајно ставили, зато што се дешава низ неких интерних правилника, интерних договора које ионако компликован систем електронског пословања код нас додатно компликује.

Ако је сваком физичком лицу потребно да у електронском пословању има свог личног информатичара, то је добро за информатичаре и

они то знају, али не може бити добро за пословање и то се не може звати добрим електронским пословањем.

Оно што је најбитније, ми морамо да схватимо, поновићу још једном, да ми нисмо информатички софистицирано друштво, да то заиста мора да се уводи постепено, доследно и на прави начин. Да имамо проблема са софтверима, где нам је за различите врсте електронског пословања један исти софтвер а траже се различите верзије софтвера, па ја некад не знам да ли сам власник предузећа или сам архитекта.

Значи, то је нешто што мора да се реши овим законом и то је реалност. То је начин функционисања електронског пословања ван ових врата. Значи, тамо је реалан живот и ствари не функционишу овако како све на папиру изгледа. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 66. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Марија Јањушевић, Зоран Радојичић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 66. амандман је, на основу члана 157. став 6. Пословника, поднео Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације.

Представник предлагача је на седници Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватио амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим се после члана 69. додају нови чланови 69а и 69б је на основу члана 157. став 6. Пословника поднео Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације.

Представник предлагача је на седници Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватио амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 70. амандман са исправком је на основу члана 157. став 6. Пословника поднео Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације.

Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман са исправком, у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Молим представника предлагача да се изјасни о амандману са исправком.

Изволите, министре.

РАСИМ ЉАЈИЋ: Прихватам амандман са исправком.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На члан 70. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 71. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Балша Божовић, Александра Јерков, Дејан Николић, Весна Марјановић, Горан Јешић, Маја Виденовић, Томислав Жигманов и Душан Петровић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 71. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 72. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Марија Јањушевић, Зоран Радојичић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Сада дајем паузу од 15 минута како бисмо дефинисали које ће бити време и дан за гласање и наставак.

Хвала.

(После паузе – 15.20)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици, пошто су се стекли услови, предлажем да констатујемо потврђивање мандата народним посланицима у

Народној скупштини за упражњена посланичка места како бисмо омогућили њихово учешће у раду Народне скупштине.

Уручена вам је Одлука Републичке изборне комисије о додели мандата народним посланицима ради попуне упражњених посланичких места у Народној скупштини.

Такође, уручен вам је Извештај Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине, који је утврдио да су се стекли услови за потврђивање мандата народним посланицима, са предлогом да Народна скупштина, сходно члану 27. став 5. Закона о избору народних посланика, констатује потврђивање мандата народним посланицима: Мирјани Драгаш, изабраној са Изборне листе Ивица Дачић – Социјалистичка партија Србије, Јединствена Србија – Драган Марковић Палма и Бранку Поповићу и Бобану Бирманчевићу, изабраним са Изборне листе Александар Вучић – Србија побеђује.

На основу Одлуке Републичке изборне комисије, Извештаја и предлога Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине, а сходно члану 27. став 5. Закона о избору народних посланика, констатујем потврђивање мандата народним посланицима: Мирјани Драгаш, Бранку Поповићу и Бобану Бирманчевићу.

Честитам народним посланицима на избору и молим да се припреме за полагање заклетве.

Поштовани народни посланици, молим вас да, сагласно члану 17. Закона о Народној скупштини, приступите полагању заклетве.

(Председавајућа чита текст заклетве, а народни посланици понављају.)

„ЗАКЛИЊЕМ СЕ ДА ЋУ ДУЖНОСТ НАРОДНОГ ПОСЛАНИКА ОБАВЉАТИ ПРЕДАНО, ПОШТЕНО, САВЕСНО И ВЕРНО УСТАВУ, БРАНИТИ ЉУДСКА И МАЊИНСКА ПРАВА И ГРАЂАНСКЕ СЛОБОДЕ И ПО НАЈБОЉЕМ ЗНАЊУ И УМЕЋУ СЛУЖИТИ ГРАЂАНИМА СРБИЈЕ, ИСТИНИ И ПРАВДИ.“

Хвала.

(Аплауз.)

Молим народне посланике да потпишу текст заклетве.

Дозволите ми да у име посланика Народне скупштине и у своје име честитам на избору за народне посланике и да вам пожелимо успешан заједнички рад у текућем мандатном периоду.

Настављамо наш рад.

Поштовани посланици, према члану 168. став 3. и 4. Пословника Народне скупштине у току седнице Народне скупштине изузетно се могу, по хитном поступку, на дневни ред седнице ставити предлози за избор и

именовање и разрешење и престанак функције, под условом да седници присуствује већина од укупног броја народних посланика.

Молим посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице да утврдимо кворум.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да су у сали присутна 83 народна посланика и да, према томе, не постоје услови за овај део седнице, односно за увршћивање по хитном поступку одређених аката.

Како је председавајући закључио расправу у појединостима последњег закона који смо имали на дневном реду, сагласно члану 87. став 5. Пословника Народне скупштине, одређујем 17. октобар 2017. године, са почетком у 10.00 часова, као дан за гласање о тачкама дневног реда Прве седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

Хвала.

(Седница је прекинута у 15.30 часова.)